

dagopeningen driestar-wartburg

24/25



dagopeningen driestar-wartburg

WEEKTHEMA'S

- Week 45 Gelijkenissen
- Week 46 Week van het leven
- Week 47 De verloren zoon (1)
- Week 48 De verloren zoon (2)
- Week 49 Abraham (1)
- Week 50 Abraham (2)
- Week 51 Advent
- Week 2 Brieven in Openbaring (1)
- Week 3 Brieven in Openbaring (2)
- Week 4 LOB
- Week 5 (On)geloof



Achtergrond



Charles Haddon Spurgeon (1834-1882)

Spurgeon werd, nadat hij als zestienjarige jongen tot geloof was gekomen, als snel gevraagd om te preken. Eerst deed hij dat in Waterbeach. Later werd hij predikant in Londen, eerst in de New Park Street Chapel en later in de Metropolitan Tabernacle. Hij preekte voor enorme menigten en onder zijn prediking kwamen duizenden tot bekering. Het geheim hiervan was het gebed. Spurgeon vond de wekelijkse gebedsbijeenkomst belangrijker dan de preek en als hij in de Tabernacle preekte, was een deel van zijn gemeente in de zaal onder kerk in gebed.

Van Spurgeon zijn honderden preken en andere boeken bewaard gebleven, die over de hele wereld vertaald en verspreid worden. Een juweeltje onder deze boeken is Alles uit genade. Ook zijn boeken over de gelijkenissen en over de wonderen van de Heiland zijn heel bekend.

Spurgeon trouwde met Susannah Thompson. Samen kregen ze twee zoons, Thomas en Charles jr., die ook allebei predikant werden.

Spurgeon wordt de laatste van de puriteinen genoemd. Hij voelde zich verwant met Calvin, John Bunyan en andere puriteinen. Bunyans Christenreis las hij tijdens zijn leven zestig keer door.

Om met elkaar over door te praten:

Maakt de dominee van jullie gemeente gebruik van verhalen tijdens zijn preek? Kun je een voorbeeld noemen?

Wat doen de verhalen met jou?

Waarom vertelt de dominee de verhalen, denk je?

Waarom gelijkenissen?

In Mattheus 13: 1 - 9 vertelt Jezus de gelijkenis van het zaad. Zijn vertelling moet de mensen geboeid hebben. Met name omdat hetgeen Hij vertelt heel herkenbaar is. Als Schepper van de mens weet Jezus hoe verhalen onze aandacht kunnen trekken en hoe ze ons iets kunnen leren. Je kunt je wellicht voorstellen hoe bijzonder deze momenten moeten zijn geweest: Jezus had de aandacht van hele menigten. Hij vertelde over alledaagse zaken die te maken hadden met landbouw, rechtspraak, hebzucht en liefde, maar elk verhaal verwees naar de boodschap van het Evangelie.

Kort nadat de Heere Jezus de gelijkenis van het zaad vertelde, vragen de discipelen aan Hem waarom Hij gelijkenissen gebruikt bij zijn onderwijs aan de mensen. In het gelezen tekstgedeelte heb je het antwoord van Jezus kunnen vinden. Jezus gebruikte gelijkenissen om de geheimen van het Koninkrijk van de hemel verborgen te houden voor toehoorders die meer om vermaak gaven dan om hun eeuwige verlossing. Ze staan met hun neus boven op alle tekenen en wonderen, maar zien daarin niet de hand van hun Messias. Dat een groot deel van de menigte de gelijkenis niet begreep, is Gods oordeel vanwege hun aanhoudende ongelof. Jezus riep hen op tot bekering, maar ze luisterden niet naar Zijn nodiging. Ze wilden hun leven niet leggen in de handen van de Heere, ze hadden hun eigen leven te lief.

Alleen de mensen die gelovig waren, begrepen de boodschap van het verhaal. Voor hen verduidelijkte de gelijkenis wat het Koninkrijk van God is.

Na de maaltijd lezen we over de wijze en de dwaze bouwer. Iedereen die Jezus' onderwijs ter harte neemt en dat ook daadwerkelijk toepast in zijn of haar leven, is als een verstandig man die zijn huis bouwt op een rots. Dan kan het heel hard gaan stormen of regenen, maar het huis heeft een fundament. Daarom zal het huis niet instorten. Spurgeon schrijft: 'De christen rust vreedzaam bij Christus. De benauwdheden komen, de ene na de andere, maar ze zullen hem niet wegstormen. (...) Te midden van dit alles kan hij kalm en rustig blijven.'

Bij het ter harte nemen van Jezus' onderwijs hebben we de Heilige Geest nodig. Bid de Heere of Hij jou zijn Heilige Geest wil zenden.



De Zaaier

Een van de bekendste gelijkenissen die Jezus vertelt, is de gelijkenis van de zaaier. Hij roept de menigte op om aandachtig te luisteren en door te dringen tot de betekenis van de gelijkenis. Terwijl Hij vertelt, schetst Hij het beeld van een man die bezig is op de akker; hij zaait. Hij steekt zijn hand in de buidel, pakt een hand vol zaden en strooit deze om zich heen. De plek waar het zaad valt, bepaalt wat er met het zaad gebeurt. Hiermee wil Jezus een basisprincipe meegeven aan Zijn luisteraars. Gods Woord (het zaad) alleen horen is niet genoeg, het moet ook worden verwerkt in het hart.

In vers 14 – 20 legt de Heere de gelijkenis uit aan Zijn discipelen. De zaaier is degene die het Evangelie verkondigt. Dat is een opdracht. Spurgeon merkt op: 'Of de mensen horen willen of niet, wij zijn verplicht hun het evangelie te verkondigen.' Het zaad dat op de weg valt, gaat over de groep mensen die wel naar het Evangelie luisteren, maar er niets mee doen. Daar zorgt de satan voor. Het zaad dat op de rotsachtige grond valt, gaat over de groep mensen die het Evangelie aannemen. Zodra het echter moeilijk wordt, laten ze hun geloof weer los. Het zaad dat tussen het onkruid valt, gaat over de groep mensen die het Evangelie wel horen, maar verstrikt zijn in de mooie dingen van het leven. Het zaad dat in de goede aarde valt, gaat over de groep mensen die het Evangelie aanhoren en geloven. Zij dragen vrucht en verspreiden op die manier het Evangelie verder.

In Markus 1 – 3 is beschreven hoe Jezus intensief heeft gepreekt in heel Galilea en veel wonderen heeft gedaan als tekenen bij Zijn prediking. Er zijn mensen tot geloof gekomen. Er zijn ook mensen die zich erg hebben verbaasd over Zijn prediking en wonderdaden, maar ze hebben zich in ongelooft van Hem afgewend. De verschillende reacties op Jezus' prediking en werk vinden we ook in het Bijbelgedeelte van de middag. Op die verschillende reacties doelt Jezus in de gelijkenis van het zaad. Jezus is de Zaaier. Het ligt niet aan Hem dat veel zaad geen vrucht draagt. Het ligt ook niet aan het zaad, maar aan de kwaliteit van de aarde.

Om met elkaar over door te praten:

Kun je nu samenvatten wat moet je doen om tot de 'goede aarde' te behoren?

Onthoud: deze gelijkenis vertelt Jezus jou niet om je af te schrikken. Toen je nog heel klein was, riep Hij je naam en gaf Hij jou het teken van Zijn verbond. Dit betekent dat de Heere wil dat je bij Hem hoort. Nu je nog in de genadetijd leeft, roept Hij je dringend op om Zijn Woord te geloven en je te bekeren. Bij Hem ontvang je vergeving van zonden.



De kinderen op het marktplein

Jezus maakt gebruik van een gelijkenis om iets duidelijk te maken. Met behulp van een verhaal uit het leven van alledag, probeert Hij de menigte iets te laten begrijpen.

Heb jij kleine broertjes of zusjes die wel eens ‘vader-en-moedertje’ of ‘schooltje’ spelen? Over dit soort spel heeft de Heere Jezus het nu ook. De Joodse kinderen zijn op het marktplein aan het spelen. Ze spelen ‘bruiloftje’ en ‘begrafenisje’, gebeurtenissen met een optocht, met veel emotie en met vrolijke of droevige muziek. Maar er staan ook kinderen aan de kant met de handen in de zakken; ze doen niet mee. Met deze kinderen vergelijkt Jezus de farizeeën en wetgeleerden. Ze zijn als de kinderen op de markt die zich altijd afzijdig houden. De andere kinderen roepen: wij speelden op de fluit, maar jullie dansten niet en wij hebben klaagliederen gezongen, maar jullie huilden niet. Waarom doen jullie niet mee?

Wat wilde Jezus duidelijk maken met deze vergelijking?

De farizeeën en wetgeleerden wilden niets te maken hebben met Johannes de Doper die in soberheid leefde. Ze noemden hem een duivel. Ze wezen Johannes’ prediking van oordeel en boete af. Die vonden ze te somber. Ze wilden ook niet naar Jezus luisteren, omdat Hij Zich met zondaren inliet. Daarnaast is Zijn heilsboodschap te gemakkelijk. De farizeeën en wetgeleerden wilden het Evangelie niet en deden er daarom ook niet aan mee – om in termen van spelende kinderen te blijven spreken

De wijsheid van God, die door de leiders van Israël wordt afgewezen, wordt alleen verstaan door de kinderen, vertelt Jezus. Met de term ‘kinderen’ bedoelt Jezus zij die zich bekeerd hebben op de prediking van Johannes, omdat ze hem op zijn woord geloofden. Ze vonden bij Christus vergeving en genezing. Wellicht herken je dat kinderen vol vertrouwen kunnen geloven, zonder dat ze bewijs nodig hebben. Ze geloven je direct, omdat ze jou vertrouwen. Zo wil de Heere ook dat jij in Hem gelooft en je bekeert.

Later, in Lukas 18: 15 – 17, wil de Heere Jezus juist kinderen ontvangen om hen te zegenen. Hij leert Zijn discipelen een les: wie niet wordt gelijk een klein kind, geheel afhankelijk van Gods zegen, kan het Koninkrijk van God niet binnengaan.

Om met elkaar over door te praten:

Hoe gelooft een kind in de Heere? Wat kun je daarvan leren?



De onbeschaamde vriend

Vandaag lezen we de gelijkenis van de onbeschaamde vriend. In het midden van de nacht schrok deze man wakker. Hij had bezoek van iemand die een lange reis achter de rug heeft. Niks aan de hand, denk je. Hij biedt hem een bed aan en ze treffen elkaar weer tijdens het ontbijt. Echter, deze gast heeft te voet veel kilometers afgelegd en is onderweg geen nachtwinkel tegengekomen. Hij heeft trek en wat blijkt? In het huis waar hij aanklopt is geen brood aanwezig. De huiseigenaar twijfelt niet en gaat bij een vriend langs om brood. De man die om brood gevraagd wordt, wil eerst niet opendoen. Iedereen is namelijk al naar bed. Uiteindelijk geeft hij het brood toch; zijn vriend bleef namelijk aanhouden in het vragen.

Als Jezus de gelijkenis uitlegt, richt Hij zich op het laatste stukje van Zijn vertelling. 'Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, die zal opengedaan worden.' Uit Zijn gelijkenis wordt duidelijk dat we aanhoudend moeten bidden. Als je om iets bidt, dan zal het gegeven worden. God is de Hoorder van het gebed, Hij zal de bidder niet laten staan. Dinsdag lasen we over de gelijkenis van de zaaier. Wellicht schrok je omdat je het Evangelie tot nu toe niet geloofd hebt; het zaad draagt in jou nog geen vrucht. Laat dat geen reden zijn om Hem buiten je leven te houden. Bid aanhoudend, vraag de Heere of Hij jou in je ongeloof te hulp wil komen. Pleit hierbij op het Woord dat je vandaag gegeven is: een iegelijk die bidt, die ontvangt en die zoekt, die vindt en die klopt, die zal worden opgedaan. Jezus zegt het zelf!

Om de betekenis van de gelijkenis kracht bij te zetten, vertelt Jezus over de zorg van aardse vaders voor hun kinderen. Als zondige mensen al zo voor hun kinderen zorgen, dan zal de Vader toch zeker de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?

Na de maaltijd lezen we over hoe en wat we kunnen bidden. Valt het je op dat Jezus ons leert om de Heere aan te spreken met 'Vader'? Denk hierbij ook aan de gelijkenis van de verloren zonen en ontdek wie de Heere wil zijn voor ons. Hoe beschamend is het dan dat wij vaak harde gedachten hebben van God en dat wij denken dat Hij ons niet graag ziet komen.

Om met elkaar over door te praten:

Waar heb jij de Heere om gebeden in jouw laatste gebed?

Merk je dat de Heere jouw gebed verhoort? Hoe?



De Maker

Deze week is 'de week van het leven'. In deze week wordt er extra aandacht gevraagd voor de bescherming van het ongeboren leven.

Wie is de Maker van het leven? In Genesis 1 wordt over de schepping verteld. Direct vanaf het eerste vers van de Bijbel is duidelijk wie daartoe het initiatief nam: God! En uit de rest van het hoofdstuk wordt duidelijk dat Hij daarbij een doel voor ogen had. Hij schiep niet in het wilde weg wat dingen, maar maakte de dingen in samenhang. Voordat God de planten schiep, zorgde Hij voor de dingen die een plant nodig heeft, zoals licht en lucht. Voorafgaand aan de schepping van de waterdieren, maakte God scheiding tussen land en water. Zo zijn er nog meer voorbeelden te noemen.

Gods 'scheppingsproject' is dus heel doelmatig. Alles, de levenloze en de levende dingen, zijn zo door God gewild en door Hem gemaakt. Het gebeurde precies zoals Hij het heeft gezegd en zoals hij er tevreden over is. Steeds staat er "En het was zo" en "God zag dat het goed" was. Tenslotte maakt God de mens, als sluitstuk van de schepping. Dan is de schepping compleet. En als God kijkt naar alles wat Hij op aarde gemaakt had vindt Hij het "zeer goed".

Zo begint het leven dus vanuit God. Het leven is een geschenk is van Hem. Het is goed dat we dat beseffen, ook als we verder nadenken over de waarde van het ongeboren leven.

Om met elkaar over door te praten:

Op geboortekaartjes staat soms: "God die leven gaf en leven spaarde, gaf ons een zoon/dochter". Aan wie gaf God het leven? En welk leven spaarde Hij?

Zou dat ook kunnen gelden bij een onbedoelde zwangerschap?



Ongeboren leven

Jaarlijks worden er in Nederland circa 30.000 abortussen uitgevoerd. Het nieuwe leven dat ontstaan is, wordt in de baarmoeder gedood. Niet iedereen in Nederland vindt dat een probleem. Want wanneer begint het nieuwe leventje? Is dat zodra de eicel de zaadcel bevrucht? Of als de bevruchte eicel zich innestelt in de baarmoeder (= 1 week)? Of als alle afzonderlijke organen gevormd zijn (= 12 weken)? Of als het kindje zo ver ontwikkeld is dat het overlevingskansen heeft buiten de baarmoeder (= 26 weken)? Of pas bij de geboorte (40 weken?)

Gisteren leerden we dat God de Maker van het leven is. Vandaag lezen we Psalm 139, een psalm van David. Hij is er verwonderd over dat God hem door en door kent. God kent zijn handel en wandel, maar ook zijn gedachten en woorden. God kent hem al vanaf het eerste begin. Al tijdens de vorming in de buik van zijn moeder was David voor God niet verborgen. Terwijl de moeder misschien nog niet eens had gemerkt dat ze zwanger was, wist God al van het kindje dat groeide.

Let op het woord dat David in vers 15 gebruikt: hij werd 'geborduurd'. Borduren is een precies werkje, dat doe je niet in het wilde weg. Het geeft aan dat God heel zorgvuldig te werk is gegaan bij Davids eerste begin. Borduren heeft ook een doel, namelijk iets sierlijks maken. God vormde David heel bewust, heel nauwkeurig tot een kostbaar instrument in Zijn hand.

Als David zich dat realiseert, gaat hij Gods lof zingen. Lees vers 14 en 17 nog maar eens opnieuw!

Om met elkaar over door te praten:

Vanaf welk moment begint het leven volgens jou?

Vraag thuis eens na of er een echo-foto van jezelf is. Zo ja, bekijk die dan nog eens. En zeg dan vers 14 maar hardop na. Dat kan overigens ook zonder echo-foto, maar met een baby-foto, kinderfoto of gewoon voor de spiegel.



Bijbelse richtlijn

In de tijd van de Bijbel bestond abortus nog niet. We vinden in de Bijbel hier geen rechtstreekse verwijzingen naar. Maar daarmee is niet alles gezegd. God geeft wel richtlijnen voor de bescherming van het leven. Zoals heel kort en krachtig in Exodus 20: 13: “U zult niet doodslaan”.

Maar geldt dat ook voor het doden van ongeboren kinderen? Is het ongeboren leven net zo waardevol als het leven van een kind, een jongere, of een volwassene?

In het gedeelte uit Exodus 21 lezen we het antwoord. Je kunt je de situatie wel voorstellen. Twee mannen hebben onenigheid, ze maken ruzie en beginnen te vechten. De zwangere vrouw van één van de mannen probeert haar man te beschermen en de vechtersbazen uit elkaar te houden. Een paar harde stompen, die voor de tegenstander bedoeld waren, komen tegen haar buik. De vrouw trekt zich terug uit het gevecht. Na enige tijd blijkt dat door de klappen de bevalling op gang gekomen is.

Als het kind gezond ter wereld komt, mag deze kwestie worden afgedaan met een geldboete. Maar als moeder of kind hieraan sterft, verdient de dader de doodstraf. God neemt die vergrijp heel serieus. Hij stelt de waarde van het leven van het ongeboren kind gelijk aan dat van een volwassene. Ook de strafmaat is hetzelfde. De Bijbel biedt dus weinig ruimte om te denken dat het ongeboren leven minder waard is dan het geboren leven.

Om met elkaar over door te praten:

In Nederland staat abortus in het Wetboek van Strafrecht, al mag het onder bepaalde voorwaarden wel worden uitgevoerd. Sommige mensen vinden dat het helemaal uit het wetboek van Strafrecht moet, want “abortus is geen misdaad”. Wat vind jij?



Botsende visies

Wat leerden we in de afgelopen dagopeningen?

- God is de Maker van het leven
- Hij is betrokken vanaf het allereerste begin van een mensenleven
- Hij hecht grote waarde aan dit ongeboren leven.

In de huidige maatschappij stuiten deze conclusies op weerstand. Veel mensen geloven niet eens dat er een God bestaat. Zij vinden daarom ook niet dat Hij de bron van het leven is er zeggenschap over heeft. Aan het recht van de moeder om te kiezen of ze het kind wil houden of niet, wordt veel waarde toegekend. Over het recht van het ongeboren kindje wordt weinig gezegd.

In de week van het leven barst er vaak een storm van kritiek los. De christelijke visie op het leven wordt stevig bekritiseerd. Men vindt het onprettig, het roept een onbehaaglijk schuldgevoel op. Men voelt zich aangetast in de keuzevrijheid: 'Wie zijn jullie om voor mij te bepalen wat ik wel en niet mag doen?'

Kunnen we er dan maar beter over zwijgen? Nee, het is onze plicht om te getuigen van het geloof in onze Schepper, die ons leven stuurt. Die goed voor ons is (vers 6). Het is goed om aan de wereld te vertellen dat we de dingen in Zijn licht mogen zien (vers 10). En laten we bidden voor allen die God niet als hun Koning erkennen.

Om met elkaar over door te praten:

Inmiddels is de Week van het Leven al enkele dagen bezig. Zoek op internet eens op hoeveel klachten er inmiddels al zijn ingediend bij de Reclame Code Commissie.

Er lijkt weinig ruimte te zijn voor de christelijke visie op ongeboren leven. Is dat een vorm van christenvervolgging?



Schuld en vergeving

De Week van het Leven krijgt veel commentaar uit de wereld. Vrouwen die een abortus hebben laten plegen, krijgen er schuldgevoelens van, terwijl ze vaak toch al in moeilijk vaarwater zitten.

Maar is dat schuldgevoel niet terecht? Is er niet daadwerkelijk schuld?

God hecht waarde aan het ongeboren leven en daarom is het niet goed om een zwangerschap af te breken. Heb je dat toch gedaan, dan sta je schuldig tegenover God. Overigens kan ook de zwangerschap op een verkeerde manier zijn begonnen: door seks niet te bewaren voor binnen het huwelijk, bij overspel, bij verkrachting, enzovoort. De schuld van de zwangerschap en de schuld van de abortus liggen dus niet altijd (alleen) bij de moeder, ook de vader van het kind heeft verantwoordelijkheid. Ook hij kan zich schuldig voelen.

Men neemt het de christenen kwalijk dat ze in de Week van het Leven dit soort schuldgevoelens oproepen. Wat zou het goed zijn als ze meer van de Bijbel en de God van de Bijbel zouden weten. Dan zou men weten dat er ook een plek is waar we van deze schuldgevoelens af kunnen komen. Niet alleen van de gevoelens, maar ook van de schuld zelf. Dat is bij Jezus! Zijn bloed reinigt van alle zonden. Zonden tegen het zesde gebod, tegen het zevende gebod, tegen welk gebod dan ook.

Deze verzoening heeft elk mens nodig: verzoening door het bloed van Jezus, die Zijn leven gaf voor onze zonden.

Om met elkaar over door te praten:

Stelling: een christen kan niet anders dan uitzien naar de wederkomst.

Denk je eraan om in je gebed naast de dingen die je wilt vragen ook God te prijzen?



Achtergrond

Tim Keller (1950-2023)

Tim Keller is bekend als stichter en predikant van Redeemer Presbyterian Church in New York. Daarnaast heeft hij grote bekendheid gekregen als schrijver van boeken. Zijn meest bekende boek is *De vrijgevige God*, zijn boek over de gelijkenis van de verloren zoon. In dit boek vind je volgens Keller het hart van het christelijk geloof, namelijk dat we zalig worden door de genade van God en niet door onze prestaties. Keller schreef ook twee boeken over apologetiek, *In alle redelijkheid* en *Bij je volle verstand* waarin hij het christelijke geloof verdedigt tegen atheïsten en sceptici. Daarnaast publiceerde hij o.a. boeken over Kerst en Pasen, over het Markus-evangelie en over Jona, maar ook heel toegankelijke Bijbelverklaringen over Romeinen, Galaten en Richteren. Doordat al Kellers boeken in het Nederlands zijn vertaald heeft hij ook in Nederland grote invloed. Afgelopen oktober werd er in Almere een tweedaagse conferentie gehouden over zijn leven en werk, waar ook zijn zoon Michaël sprak.

Over Keller:
Collin Hansen, Tim Keller.
Zijn geestelijke en intellectuele vorming



Tim Keller met zijn vrouw Kathy.
Samen schreven zij een boek over het huwelijk.

Om met elkaar over door te praten:

Hoe zou het komen dat hoeren, tollenaars en andere zondaars zich veel beter thuis voelden bij Jezus dan nette kerkmensen zoals de Farizeeën en Schriftgeleerden?

De aanleiding

We gaan ons bezig houden met de gelijkenis van de verloren zoon. Volgens de Engelse schrijver Charles Dickens is dit het beste korte verhaal dat ooit geschreven is. Waarom vertelde Jezus deze gelijkenis? En wie is eigenlijk de verloren zoon?

De aanleiding voor de gelijkenis vinden we in de twee verzen die we gelezen hebben. Jezus heeft een gemengde groep luisteraars. Voor een deel bestaat die groep uit tollenaars en zondaars. Zij komen naar Jezus toe om Hem te horen. Daarnaast zijn er onder de luisteraars Farizeeën en Schriftgeleerden. Zij mopperen op Jezus. Ze verwijten Hem dat Hij zondaars ontvangt en zelfs met hen eet. En eten deed je in die tijd alleen met mensen met wie je het echt goed kon vinden. Nou, als Jezus met zondaren eet, dan zal Hij zelf ook wel niet deugen. Dat is het oordeel van de Farizeeën en de Schriftgeleerden. En daar geeft Jezus antwoord op met drie gelijkenissen. De eerste twee gelijkenissen eindigen met de mededeling dat er blijdschap is in de hemel over één zondaar die zich bekeert. Wij bekijken de komende dagen de derde: de gelijkenis van de verloren zoon.

Wij spreken vaak over de gelijkenis van de verloren zoon. Alsof er maar één zoon is. Maar er zijn er twee. De gelijkenis begint met: een zeker mens had twee zonen. De vraag die we ons deze twee weken stellen is: Wie (van deze twee) is de verloren zoon? En misschien wordt de vraag nog wel veel persoonlijker: Ben jij het misschien?



Een onbeschaamde vraag

Iemand heeft twee zonen. De jongste zoon komt naar zijn vader toe met een onbeschaamde vraag. 'Geef mij het deel van ons vermogen dat mij toekomt.' De vader is rijk, een edelman, met veel grond en veel knechten. En nu wil de jongste zoon zijn deel van de erfenis. Een schandalige vraag. Eigenlijk zegt die jongen daarmee: 'Pa, ik wou dat u dood was'. De normale reactie in die tijd was, dat de vader de zoon in het openbaar een klap in z'n gezicht gegeven zou hebben. En hem vervolgens zou hebben ontferd. In de woorden van Tim Keller: 'Een traditionele vader in het Midden-Oosten werd geacht op een dergelijk verzoek te reageren door zijn zoon uit de familie te verstoten, met als enig erfdeel een pak slaag.'

Maar hier komt dan de eerste verrassing in de gelijkenis. De jongen krijgt waar hij om vraagt. De vader verdraagt de vernedering die zijn zoon hem aan doet. Eén derde deel van het bezit van de vader wordt in geld uitgekeerd aan de jongste zoon. En deze gaat weg.

Ongetwijfeld hebben de Farizeeën en Schriftgeleerden al luisterend hun hoofd geschud. Wat een slappe reactie van die vader! Heeft die man dan helemaal geen ruggengraat, dat hij aan zijn zoon toegeeft? Hij gedraagt zich nog schandaliger dan zijn zoon.

Om met elkaar over door te praten:

Waarom zou de vader de jongste zoon niet behandeld hebben op de manier zoals in die tijd gebruikelijk was? Wat wil Jezus hiermee leren?



Schandalig wangedrag

Eindelijk vrij. Dat is wat de jongste zoon gedacht heeft. Zodra het financieel geregeld is, gaat hij weg. Naar een ver gelegen land. Ver bij zijn vader vandaan. Eindelijk is hij vrij om zelf te bepalen wat hij doen wil. Dat dat verre land een heidens land is, heeft hem niet gehinderd. Een bestaan opbouwen – dat is hij niet echt van plan. Plezier maken, het ervan nemen, daar gaat het om. Zo leeft hij zich een tijd lang uit. Hij is immers de rijke pief uit een ver land met een bom duiten. Nou, dan heb je vrienden én vriendinnen genoeg. Die willen wel mee doen, op jouw kosten.

En zo verkwist hij zijn vermogen in een leven van overdaad. Hij smijt zijn geld over de balk. Binnen de kortste keren heeft hij zijn hele fortuin verkwanseld. En waarmee? Met vertier en met van alles wat goddeloos is. Keller vat het als volgt samen: ‘De zoon vertrekt naar ‘een ver land’ en verbrast alles wat hij heeft met een uit de hand gelopen lifestyle.’

Zo komt het moment dat zijn geld op is. Weg zijn al z’n vrienden. En er komt ook nog hongersnood in het land; één van de ergste rampen die een volk kan overkomen. En dat betekent voor deze jongen: gebrek lijden.

Om met elkaar over door te praten:

Trekt de ‘vrijheid’ van de jongste zoon jou ook? Waarom (niet)?

De verloren zoon



Ochtend: Lukas 15 : 15-16



Psalm 38 : 1 en 3

Donderdag 21 november 2024



Middag: Matthéüs 22 : 34-40

Het keerpunt

De jongste zoon heeft niet gevonden wat hij zocht. Zijn dromen zijn nachtmerries geworden. De weg die hij gekozen heeft, blijkt een snelweg richting zelfvernietiging te zijn. Maar toegeven dat hij het fout gedaan heeft, doet hij nog niet. Nee, nu plan A mislukt is, heeft hij nog een plan B. Dan maar gaan werken. Hij dringt zich op aan één van de burgers van het land. Eén van de rijken die hij wellicht nog kende uit de tijd dat hij zelf rijk was. Deze stuurt hem het land op om de varkens te hoeden. Een absoluut dieptepunt voor een Jood, om hele dagen tussen deze onreine dieren te moeten leven. En te eten had hij nog amper. Hij wil zich voeden met de schillen die de varkens eten. Peulen van de johannesbroodboom. Voor mensen eigenlijk niet te eten. En dan, dan eindelijk komt de verloren zoon tot zichzelf. Hij wordt wakker. Hij gaat weer nadenken. Op het moment dat hij niet dieper kan zinken, als hij letterlijk in de bagger beland is, komt het punt van omkeer. En dan denkt hij weer aan zijn vader.

Om met elkaar over door te praten:

Stelling: We keren pas naar God terug, als we aan het eind van ons latijn zijn.



De terugkeer

In de eenzaamheid tussen de varkens moet de jongste zoon onder ogen zien wat er van hem is terechtgekomen. Dan gaan zijn gedachten naar zijn vader en zijn ouderlijk huis. Hij overweegt hoe goed de huurlingen, de dagloners van zijn vader het hebben, vergeleken met hem. Hij vergaat van honger. Hij heeft de dood voor ogen. Dan besluit hij terug te gaan. Hij keert de zonde de rug toe. Hij zal zijn vader vergeving vragen en zich onderwerpen aan diens gezag. En opstaande, ging hij naar zijn vader.

Zijn enige hoop? Een dagloner te mogen zijn. Dagloners waren de armste mensen van de maatschappij. Het was iedere dag weer de vraag of ze ingehuurd zouden worden. En dan kregen ze nog maar een karig loon. Toch ging hij. Want hij had vertrouwen in zijn vader.

De omstanders zullen gedacht hebben: zo hoort het. Eerst een lange tijd dagloner. Eerst de gunst van de vader terugverdienen. Immers, iemand die zijn vader zo te schande gemaakt heeft, kan niet zo maar aanvaard worden. En juist op dit punt zet Jezus het wereldbeeld van zijn hoorders helemaal op z'n kop.

Om met elkaar over door te praten:

Stelling: En opstaande, ging hij ... Je bekeren, dat moet je doen!



Vergeving door de vader

De jongste zoon is op weg naar huis. Zijn leven hangt nu af van de barmhartigheid van zijn vader. Maar wat kan hij verwachten? Het zou heel normaal zijn als zijn vader weigerde hem te ontvangen. Of als hij hem eerst een paar dagen op het dorpsplein liet zitten, zodat heel het dorp de spot met hem kon drijven. Ongetwijfeld verwachtten Jezus' luisteraars zo'n soort behandeling.

Maar wat gebeurt er? De vader staat op de uitkijk. En als hij zijn zoon ziet, wordt hij met ontferming bewogen. En hij doet, wat niemand in die cultuur zou doen: hij tilt zijn lange overkleed op en rent naar zijn jongen toe. En hij omhelst en kust hem, zo stinkend en vies en onmogelijk als hij eruit ziet. Het kan de vader niet schelen wat de mensen van hem denken. Hij neemt de schande op zich, die zijn zoon verdiend heeft. Hij fungeert als bliksemafleider voor de scheldwoorden die zijn zoon anders in het dorp had kunnen verwachten. Hij vergeeft zijn zoon, zelfs voordat die zijn schuldbelijdenis heeft kunnen uitspreken.

Voor de Farizeeën en Schriftgeleerden was dit onbestaanbaar. Dit was toch wel het laatste wat de jongste zoon verdiende. Maar wat is het tegelijkertijd een prachtig beeld van Gods vergevende liefde.

Om met elkaar over door te praten:

Hoe kan de vader dit 'zomaar' doen?



Volledig herstel

De knechten zijn met hun heer mee gerend. Zij vallen van de ene verbazing in de andere. Eerst omhelst hij zijn stinkende zoon. En vervolgens geeft hij orders om de jongen te voorzien van schoenen, van een ring en van het beste kledingstuk, het kledingstuk van de vader zelf. En niet alleen de knechten zijn stomverbaasd; het moet de jongen zelf ook geduizeld hebben.

Schoenen – die zijn niet zo onbelangrijk als wij denken. Dagloners en slaven liepen op blote voeten. Alleen de heren en hun zoons droegen schoenen. De schoenen betekenen de erkenning als zoon.

Daarbij: het beste kledingstuk, het mooiste gewaad van de vader zelf. Meer eer kan de vader zijn zoon niet geven. Zijn lompen zijn bedekt. Niemand zal hem kunnen uitschelden. De vader zegt hier volgens Tim Keller: 'Ik ga niet wachten tot jij je schuld hebt afbetaald, ik ga niet wachten tot jij diep genoeg door het slijk bent gegaan. Jouw terugkeer in de familie ga jij niet verdienen, ik haal jou gewoon terug. Ik bedek je naaktheid, je armoede en je vonden met de mantel van mijn ambt en eer.'

En dan is er nog een ring, een zegelring. De zoon mag weer optreden met hetzelfde gezag als zijn vader. Volledig wordt hij in eer hersteld.

Ook wordt het gemeste kalf geslacht. Een kalf van vijf maanden oud, dat uitsluitend graan te eten had gekregen. Het beste vlees dat je kunt indenken. Want alleen het allerbeste was goed genoeg om uitdrukking te geven aan de blijdschap van de vader.

Om met elkaar over door te praten:

Waarom is dit gedeelte van de gelijkenis heel bemoedigend als het gaat om terugkeer naar God?



De boosheid van de oudste zoon

De broer van de verloren zoon is de hele dag op het land geweest. Hij weet niet van de thuiskomst van zijn broer. Als hij thuis komt, is het feest al in volle gang. We kunnen ons zijn verbazing voorstellen. Maar er is niet alleen verbazing. Als hij van een knecht hoort wat er aan de hand is, wordt hij boos. Hij wil niet naar binnen gaan. Keller schrijft: 'Hij weigert naar binnen te gaan bij misschien wel het grootste feestmaal en openbare evenement dat zijn vader ooit op touw gezet heeft. Hij blijft buiten staan, als een publieke motie van wantrouwen tegen het optreden van zijn vader.' Zijn boosheid richt zich op zijn barmhartige en genadige vader. Die heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij zijn zoon gezond terug heeft gekregen.

Duidelijk blijkt hier dat deze oudste zoon niets geeft om zijn broer. Even duidelijk is dat hij ook geen relatie heeft met z'n vader. Hij is wel altijd thuis gebleven en heeft braaf de wil van zijn vader gedaan, maar niet uit liefde. Alleen uit eigenbelang. Om later het landgoed over te kunnen nemen.

Hij is even ver bij zijn vader vandaan als de jongste zoon dat was. Hij is net zo opstandig. Misschien nog wel erger. Vandaar dat hij ook niet wil delen in de blijdschap van de vader. Integendeel. Hij is boos en wil niet binnenkomen.

Om met elkaar over door te praten:

Iedereen die op een ander neerkijkt, lijkt op de oudste zoon.



De aard van de oudste zoon

De oudste zoon wil niet naar binnen. En als zijn vader hem dringend vraagt toch binnen te komen, gaat hij met zijn vader in discussie. Het is veelbetekenend wat hij dan zegt. 'Zie, ik dien u nu zoveel jaren en heb nooit uw gebod overtreden.' Het doet denken aan het antwoord van de rijke jongeling. Hij is als de Farizeeën, heel tevreden over zichzelf. En hij vindt het helemaal verkeerd dat zijn vader zoveel uitgeeft voor zijn jongste broer. Uiteindelijk gaat dat geld voor het feest van zijn erfenis af. Let op hoe hij erover spreekt. Hij heeft het niet over 'mijn broer', maar over 'uw zoon, die uw goed met hoeren doorgebracht heeft'.

Zijn vader antwoordt hem heel vriendelijk. Hij verzekert hem van zijn liefde en wijst hem op de rijkdommen die hij heeft. En hij wijst erop dat hij vrolijk en blij zou moeten zijn vanwege de terugkeer van zijn broer.

Dan stopt de gelijkenis. Een open eind. Is de oudste zoon naar binnengegaan? Of heeft hij zichzelf van het feest uitgesloten? De luisteraars moeten er naar raden. Maar één ding is voor iedereen duidelijk geworden: Jezus heeft deze gelijkenis uitgesproken met het oog op de Farizeeën en Schriftgeleerden.

Om met elkaar over door te praten:

Zijn vader bad hem (vers 28). Wat betekent het voor jou dat God zo naar jouw redding verlangt? (zie ook 2 Korinthe 5 : 20)



Wat Jezus wilde zeggen

- Nette zondaren (Farizeeën en Schriftgeleerden) zijn even ver bij God vandaan als grove zondaren, zoals de jongste zoon.
- Voor beiden geldt de uitnodiging om naar huis te komen, om tot God terug te keren. En beiden zijn welkom.
- Zoals de vader de schande op zich nam voor zijn jongste zoon, zo neemt Jezus de zonde en schande van Zijn kinderen op zich. En Hij geeft hun het kleed van Zijn gerechtigheid.
- De manier van denken van de Farizeeën en Schriftgeleerden wordt door deze gelijkenis volledig onderuit gehaald. Het koninkrijk van God kun je niet ingaan door je eigen prestaties, maar alleen vanwege de liefde en genade van God.
- Het verwijt van de Farizeeën en Schriftgeleerden dat Jezus zondaars ontvangt en met hen eet, wordt beantwoord. De gelijkenis laat het grote verschil zien tussen de blijdschap van God over de terugkeer van zondaars en de vijandigheid van de Farizeeën ten opzichte van diezelfde zondaars.
- De houding van de oudste broer is een waarschuwing, juist voor nette (kerk)mensen: ongeloof en vijandschap tegenover God kunnen zich vermommen als trouw en toewijding.
- De werkelijke verloren zoon is de oudste zoon, die zichzelf uitsluit uit het Koninkrijk van God.

Om met elkaar over door te praten:

Vraag om mee naar huis te nemen: Is er in de Hemel al blijdschap geweest over jou?



Achtergrond



Matthew Henry (1662-1714)

Matthew Henry was een Engelse predikant en schrijver. Zijn vader Philip was predikant in de Anglicaanse kerk. Matthew was heel begaafd. Als driejarige jongen kon hij al lezen.

Op tienjarige leeftijd kwam hij tot geloof onder een preek van zijn vader. Op zijn drieëntwintigste werd hij predikant in Chester. Later nam hij een beroep aan naar Londen. Hij is vooral heel bekend geworden door de Bijbelverklaring die hij heeft geschreven en die zo goed is dat hij in veel talen vertaald is en nog steeds gebruikt wordt.

Van februari 1691 tot juli 1692 hield Matthew Henry een serie van 134 preken over het genadeverbond. De laatste 29 preken daarvan zijn bewaard gebleven en ook in het Nederlands vertaald. Ze zijn uitgegeven onder de titel Vast en onverbroken.

In 1713 kreeg Henry problemen met zijn nieren, maar werkte even hard door. Op 22 juni 1714 stierf hij aan een beroerte.

Om met elkaar over door te praten:

In hoeverre roept de HEERE jou om net als Abram alles te verlaten en Hem te dienen? Denk hierbij aan je doop!

Probeer met elkaar eens onder woorden te brengen hoe het voor Abram geweest moet zijn om alles achter te laten.

De Heere roept

Ooit was er een dominee die over dit gedeelte van Genesis 12 preekte. Hij had voor de preek drie punten bedacht: 1. Uit, 2. Uit, 3. Uit.

Dat was inderdaad de opdracht die Abram van de HEERE heeft gekregen. Het is midden in een heel erg donkere tijd voor de mensheid. Na de torenbouw van Babel is de mensheid verstrooid geraakt. En dan komen we de naam van Abram tegen. En wij vinden het heel gewoon, want de geschiedenis van Abram is heel bekend. Maar zo gewoon is het niet dat de HEERE Abram roept. Hij woont in Ur. Hij dient de afgoden. Van Abram weten we niet zoveel van zijn tijd in Ur. We weten alleen dat God hem opzoekt. Zijn gebiedende spreken is er: uit je land, uit je familie, uit je naaste familie, weg! Ja maar... Hier hoort geen maar. Hier hoort gelovig luisteren. Hier past gelovig volgen op het spreken van de HEERE. Ga naar het land dat Ik je wijzen zal. En Abram gaat. Hij gelooft eenvoudigweg. Kende hij de HEERE dan? Ook daar weten we niets van. Dit weten we: hij gehoorzaamt. Matthew Henry zegt in zijn verklaring dat hij dat deed zonder aarzelen of uitstellen, zonder tegenspreken of twisten.

Abram laat zien wat gehoorzamen zeggen wil. In zijn geval: de HEERE volgen naar het onbekende land. Ook wij worden geroepen. Niet naar een plaats, maar naar een Persoon. Jezus zegt: 'Volg Mij!' Kom, ga mee!



De Heere leidt

Het opvolgen van de stem van de HEERE is niet altijd even gemakkelijk. En Abram is niet een of andere supergelovige. Nee, hij is gewoon mens. En mensen vinden het moeilijk om de HEERE te vertrouwen. Abram is op weggegaan. Hij gaat uit zijn land. Hij gaat uit zijn maagschap, zijn familie in de brede zin van het woord.

Maar die derde opdracht, om het huis van zijn vader te verlaten, laat hij in eerste instantie achterwege. Zijn vader Terah gaat mee, en zijn neef Lot. Is dat verkeerd? Als je de opdracht krijgt om de HEERE te dienen, neem je daar graag anderen in mee. Vanuit dat oogpunt is het niet verkeerd. Maar op een andere manier is het wel verkeerd. Want de karavaan met mensen die uit Ur vertrokken is, stopt in Haran. Daar houden ze halt en ze blijven daar ook een tijd. Hoe het gegaan is, is onbekend. Feit is dat zijn vader in Haran sterft. Het zal na die droevige omstandigheden geweest zijn dat Abram zich de woorden van de HEERE heeft herinnerd. En hij maant zijn vrouw, zijn knechten en ook Lot om met hem mee te gaan naar het land dat de HEERE hem zal wijzen. Op het kompas van Gods Woord gaan ze. En zo komen ze op een dag bij de eikenbossen van Moré aan. Op het moment dat de Kanaänieten nog in dat land wonen, verschijnt de HEERE Zelf aan Abram: 'Abram, aan uw nageslacht zal Ik dit land geven.' We lezen dat hij voor de HEERE altaren bouwt. Op plaatsen waar de HEERE aan hem verschijnt.

Om met elkaar over door te praten:

Hoe is jouw geloofsgehoorzaamheid? Volg je de Heere helemaal of half(slachtig)?

God belooft Abraham het land, terwijl de Kanaänieten er wonen. De vervulling kwam eeuwen later. Wat zegt dit over Gods beloften?



Abram gaat naar Egypte

Soms hebben wij nog weleens bepaalde denkbeelden over mensen uit de Bijbel. Bijvoorbeeld het idee dat Abram een supergelovige is. Hij doet precies wat de HEERE aan hem heeft gevraagd. Hij handelt in het geloof. Alles wat hij doet, is goed. Het Woord van de HEERE is echter een heel eerlijk boek. Niet alleen de gouden bladzijdes van iemand worden beschreven, maar ook de zwarte bladzijdes komen naar voren.

Vanmorgen lezen we zo'n zwarte bladzijde uit het leven van Abram. De oogst is mislukt in Kanaän. Hoe kan dat? De HEERE heeft toch beloften gedaan aan Abram? Hoe kan dan nu de oogst mislukken? Abram weet het ook niet. Abram gaat bij zichzelf te rade. We lezen nergens dat Hij tot God bidt. Hij ziet dan ook geen andere oplossing dan te vertrekken. Ze gaan op zoek naar eten en komen in Egypte terecht. En dan is daar ineens dat probleem. Dat is altijd het gevolg als we zelf onze weg gaan bepalen. Dan komen er moeilijkheden. Abram en Sarai lopen gevaar. Sarai is een mooie vrouw en kan zomaar opgenomen worden in het harem van de farao. En dan loopt het leven van hen beiden in gevaar. Daarom maar een leugentje om bestwil. Alles lijkt opgelost.

Waarom is die hongersnood er? Die is er om Abram te beproeven. Volgens Matthew Henry onderzoekt de Heere op deze manier wat Abram denkt van God en van het land van de belofte. Abram zakt voor de test. Abram vergeet God en verzint zelf oplossingen. Maar – gelukkig – God vergeet Abram niet.

Om met elkaar over door te praten:

Wat vind je van de manier waarop Abram en Sarai handelen? Wat herken je erin van je eigen leven?

Welke positie heeft de HEERE in jouw leven als het gaat om belangrijke beslissingen? Wat zou daar in kunnen of moeten veranderen?



Abram gaat ook uit zijns vaders huis

Weet je het nog wat Abram van de HEERE voor opdracht kreeg in Ur? Uit zijn vaderland moest hij vertrekken. Hij moest de verre familie verlaten, maar ook de familie dichtbij. Twee van de drie opdrachten heeft hij uitgevoerd. Het enige wat nog gebeuren moet, is het verlaten van de nauwe familiebanden. Zijn neef Lot is namelijk nog steeds bij hem in de buurt. Als het aan Abram gelegen zou hebben, zou het naar ik denk niet zo snel gebeurd zijn. Maar de omstandigheden zorgen ervoor dat er verandering moet komen in de situatie waarin Abram en Lot zich bevinden.

Na de terugkomst uit Egypte is de situatie zo dat Abram en Lot zoveel vee hebben, dat de herders onderling ruzie krijgen. Abram heeft er oog voor dat dit de Naam van de HEERE niet ten goede komt. Want de Kanaänieten en Ferezieten wonen om hen heen en zien het gebeuren. Daarom moet er een oplossing komen. Heb jij dat ook door? Dat andere mensen naar je kijken? Mensen die niet naar de kerk gaan, niet in de Bijbel lezen, enzovoorts? Jij bent voor hen de Bijbel.

De oplossing in het conflict Lot-Abram is eenvoudig. Lot mag kiezen waar hij gaat wonen. Matthew Henry schrijft dat Abrams verzoek om vrede zeer welwillend en zeer dringend is. 'Laat er geen twist zijn tussen mij en tussen u'. Ook laat Abram door Lot te laten kiezen zien dat hij 'een werkelijke vriend van de vrede is' (Henry).

Om met elkaar over door te praten:

Wat betekent het voor jou dat onkerkelijke mensen naar jou kijken en jij voor hen hun Bijbel bent?

Jezus zegt: 'Zalig zijn de vreedzamen, de vreedstichters' (Mattheüs 5:9). Hoe is jouw houding naar anderen toe? Ben je een 'vriend van de vrede'?



Abraham geeft van Gods rijkdom

Het conflict is opgelost. Lot en Abram wonen niet meer bij elkaar. Lot woont in de buurt van Sodom. Maar dan wordt het gebied van Sodom overvallen. Vijf vorsten vallen de stad aan en nemen iedereen mee. Abram hoort ervan en laat Lot niet vallen. Hij gaat juist alles doen om hem en de andere mensen te bevrijden. Abram gaat erop uit met 318 man. Maar Abram, is dat legertje niet een beetje erg klein? Ben je niet overmoedig en arrogant? Nee, dat is hij niet. Hij vertrouwt op de HEERE. Daarom durft hij het 'risico' te nemen. Net zoals David op zijn God vertrouwde toen hij ging vechten tegen Goliath. Nooit kan het geloof teveel van de HEERE verwachten.

Abraham wint de strijd. Alle mensen en alle bezittingen worden door Abraham teruggebracht. Ook Lot en al zijn bezittingen. Abrahams geloof wordt niet beschaamd. Sterker: Abraham wordt beloond. Op de terugweg ontmoet hij Melchizedek, de koning van Salem, een priester van God. Die zorgt voor brood en wijn. Abraham en zijn mannen krijgen te eten. Ook zegent Melchizedek Abraham. 'Gezegend zij Abraham door God de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit!'

Om met elkaar over door te praten:

Spreuken 10 zegt: 'De zegen van de Heere, die maakt rijk'. Hoe belangrijk is die zegen voor jou, bijvoorbeeld vergeleken met geld of je positie in de klas?

Sta jij klaar voor anderen als ze in moeilijkheden zijn?



Lachen en lachen

Als de één lacht, is dat nog niet hetzelfde wanneer er een ander lacht. Dat zul je ongetwijfeld ook wel herkennen. Als je een docent uitlacht, is dat anders dan wanneer je hem toelacht. Wanneer je lacht om een grap van een medeleerling, is dat een andere lach dan wanneer je een voldoende terugkrijgt, terwijl je op een onvoldoende had gerekend. Dat is dan een lach in verwondering, vermengd met wat ongeloof.

In Genesis 17 lezen we dat de HEERE met Abram in een verbond treedt. Tegelijk zit daar ook voor Abram een verplichting aan vast: een leven in liefde en gehoorzaamheid tot Hem. Het teken dat daarbij hoort, is de besnijdenis van alles wat mannelijk is. Daardoor zet de HEERE hen apart van de andere volken. Ook vindt er een naamsverandering plaats: Abraham en Sara zal het vanaf nu zijn. Bij die verbondssluiting belooft de HEERE nog iets aan Abraham. Namelijk dat hij nog een zoon zal krijgen. Daarop lacht Abraham. Matthew Henry schrijft: 'Het was een lachen van vreugde, niet van wantrouwen.' De HEERE bevestigt daarmee wat Hij al eerder beloofd had aan Abraham.

Even verderop lacht Sara. Bedremmeld ontkent ze dat ze gelachen heeft. Maar ze heeft het wel degelijk gedaan. Gelachen, omdat het onmogelijk is dat een 100-jarige en een 90-jarige nog een kind zouden kunnen krijgen. Maar bij God zijn alle dingen mogelijk. Izak, hij lacht, betekent dat. Zijn naam herinnert aan het lachen dat plaatsvond. Is er bij jou een ongelovig of een gelovig lachen?

Om met elkaar over door te praten:

Kijk nog eens goed naar de tekst. Waaruit weten we dat Abraham in geloof lacht en Sara in ongeloof?

Zie je dat de HEERE Zijn Woord waarmaakt? Geloof je daarom in Hem? Waarom wel/niet?



De HEERE maakt Zijn Woord waar

Het is een zeer aangrijpende en indrukwekkende geschiedenis die we vandaag met elkaar overdenken. Een geschiedenis die we het liefst zouden overslaan. Zo huiveringwekkend is het. Dat begint al met het ontvangen van de twee engelen en de mannen van Sodom die zich aan hen willen vergrijpen. Lot biedt notabene zijn dochters aan. Het gastrecht is belangrijker voor hem dan de eer van zijn dochters. Het is te danken aan een genadig ingrijpen van de HEERE door middel van de engelen dat er op dat moment niets ergers gebeurt!

De boodschap die dan tot hem komt, is zo mogelijk nog aangrijpender. De HEERE gaat Sodom en Gomorra verdelgen. Je zou kunnen zeggen dat dit een voorafschaduwning is van het definitieve oordeel, als straks de wereld door het vuur zal vergaan. Geloof je dat? Of denk je bij jezelf dat het zo'n vaart allemaal niet zal lopen? Lot vindt het lastig. Hij aarzelt. Hij wil zijn schoonzonen overtuigen, maar die poging mislukt. De engelen moeten hem bij de hand nemen om hem op tijd weg te krijgen. Zelfs het gebod om alleen vooruit te kijken weigert Lots vrouw op te volgen. Lot is zijn schoonzonen kwijt en zijn vrouw kwijt. De stad vergaat door het vuur uit de hemel. Ternauwernood is Lot gered, samen met zijn dochters.

Laten we de lijn eens doortrekken. Het oordeel is aangekondigd. Het is gekomen. Ook ons wacht de oordeelsdag. Hoe beleef jij die dag straks?

Om met elkaar over door te praten:

Wat vind je van deze geschiedenis?

Hoe kijk je naar de toekomst? Waar breng jij de eeuwigheid door?



De HEERE beproeft Abraham

Abraham krijgt van de HEERE de opdracht om zijn zoon te offeren. Izak, zijn enige zoon, zijn lieveling. Vraagt God dan het onmogelijke? Abraham weet het niet. Hij weet alleen dat God het van hem eist om het offer te gaan brengen in het gebied dat Moria heet. Niet een rund of schaap als offer, maar zijn kind... Die jongen van wie Abraham houdt. Het kind van het wonder. Hem moet hij nu teruggeven aan de HEERE. En daar gaat veel achter schuil. Want als Izak er niet meer is, dan komt er van de belofte van de HEERE niets terecht. Dan wordt Abraham nooit tot een groot volk. Dan is God onbetrouwbaar. En wat gebeurt er dan met de beloofde Messias? Die kan dan niet geboren worden.

In de nacht voordat ze op pad gingen, heeft Abraham weinig geslapen. Wel heeft hij veel nagedacht en wellicht ook veel gebeden. En hij is tot een conclusie gekomen. God kan niet onbetrouwbaar zijn. Dus als ik Izak moet doden, dan zal God hem weer levend maken (Hebr. 11:18). In dat vertrouwen is Abraham op pad gegaan. In dat vertrouwen zegt hij tegen zijn knechten dat ze samen terug zullen keren (vers 5). En in dat vertrouwen zegt hij: 'God zal Zichzelf voorzien van een lam voor het brandoffer, mijn zoon'.

Om met elkaar over door te praten:

Wat is het ergste voor Abraham bij deze opdracht?

Calvijn zegt dat bij de besnijdenis de belofte van het heil (=de zaligheid) in het lichaam werd ingesneden en dat de gedoopten geen mindere belofte hebben. Hoe ben jij bezig met die belofte van de HEERE voor jou, die hij in je doop heeft onderstreept?



God prijst Abraham

God heeft nu genoeg gezien. Hij heeft het mes gezien in Abrahams hand. Hij heeft gezien dat Abraham zijn zoon inderdaad Hem wilde offeren. Hij roept met nadruk, tot twee keer toe, Abrahams naam. Izak mag blijven leven. Lezen we in het Nieuwe Testament over deze geschiedenis, dan gebruiken de Bijbelschrijvers krasse taal. De schrijver van de Hebreënbrieff en Jacobus hebben het over: 'als hij zijn zoon Izak geofferd heeft'. Abraham laat geloofsgehoorzaamheid zien. Izak heeft de dood aanvaard. En dan krijgt hij van God het leven terug. Meer zal God niet vragen.

Abraham heeft daar gestaan onder spanning. Zijn spieren waren gespannen om het mes te hanteren. Zijn geloofsvermogen stond onder uiterste spanning. Hij spitst zijn oren en draait zich om naar het geritsel. Daar is een ram, vast met zijn horens in de doornen of in de struiken. Een wonder van de HEERE, Die in alles voorziet. Een ram vind je niet op een bergtop. Die vind je bij de kudde, niet in zijn eentje in de wildernis. De HEERE wil een rein dier om geofferd te krijgen. Als de HEERE ergens voor zorgt, dan zorgt Hij goed. Zo laat Hij zien hoe Hij werkt. Hij werkt door middel van plaatsvervangende. Een zondaar kan voor Hem niet bestaan. Jullie niet als leerlingen, wij niet als docenten. Tenzij we een plaatsvervanger hebben. Voor Izak was dat daar en toen een ram. Voor ons is het geen ram. Dierenbloed kan de zonde niet wegnemen. Wij moeten zijn bij het Lam van God, Jezus Christus, de Zaligmaker van de wereld (1 Johannes 4:14).

Om met elkaar over door te praten:

Hoe bedoelen de Nieuwtestamentische schrijvers de uitdrukking dat Abraham Izak geofferd heeft?

Leg eens in eigen woorden uit wat plaatsvervangende betekent.



De HEERE begint met Abraham de geschiedenis van het volk Israël

Net als een dag of tien geleden lezen we vandaag over de roeping van Abram uit Ur. Nu om terug te blikken. Vanachter een periode van duizenden jaren later terug te kijken naar de belofte die de HEERE aan Abram gedaan heeft. Het begon met twee personen: Abram en Saraï. Aan hen heeft de HEERE zeer machtige en rijke dingen beloofd: een eigen land, een eigen volk, een bijzondere zegen. En de belangrijkste belofte is nog wel dat uit het nageslacht de Heere Jezus geboren zou worden.

We leven in de tijd van Advent. We kijken terug naar de geboorte van de Zaligmaker. Gods belofte is heerlijk vervuld. Matthew Henry zegt als hij Genesis 12:6 bespreekt: 'Jezus Christus is de grootste zegen der wereld, de grootste, waarmee deze wereld ooit gezegend is geweest.' Wat is het doel van dat terugkijken? Dat we in de Heere Jezus Christus met hoop richting de toekomst mogen kijken. Van onszelf zijn we net zo ongelovig als Abram. Hebben we net zoveel twijfels als Saraï heeft gehad. En toch heeft de HEERE aan hen genade bewezen. Omdat zij de belofte geloofd hebben en dwars tegen alles in toch hun vertrouwen op de HEERE hebben gesteld.

Zo vraagt Hij dat ook van ons. Dat we geloven wat Hij ons beloofd. Hij is de belovende God. Hij laat je iedere zondag horen: 'Ik ben de HEERE, Uw God.' De belofte van de HEERE vraagt om geloof. Ontbreekt het aan het geloof in je leven? Kijk dan eens naar hoe Hij Zijn beloften vervuld heeft. Hij is vandaag nog steeds Dezelfde. Lukt het je niet om te geloven? Zeg het Hem! Houd aan, net zolang totdat Hij jou zegent. Je hebt Zijn belofte: Wie bidt, die ontvangt. Wie zoekt, die vindt. En als je geloven mag, laat het dan je dagelijkse gebed zijn: HEERE, vermeerder bij mij het geloof. De discipelen hadden dat nodig; jij hebt dat nodig. En weet: Wie ook maar(!) in Hem gelooft, die zál zalig worden!

Om met elkaar over door te praten:

Welke belofte(n) heeft de HEERE aan jou gedaan? Wat doe je daarmee?

Op welke personen uit de Abrahams geschiedenis lijkt jij? Waarom?



Kijk je weg of blijf je kijken?

Deze week starten we met een nieuw onderwerp. Niet om iets af te sluiten of ergens op terug te kijken. Integendeel. We gaan denken over een begin. Over een nieuw begin. Een frisse start. We leven deze dagen naar het heilsfeit van Kerst. En dan denk je wellicht “Is dat iets nieuws dan?”.

We hebben er al zo vaak over gehoord. We weten wel waar het ondertussen overgaat. Het is ook al een eeuwenoude geschiedenis. De komst van de Heere Jezus is al zo vaak besproken. Ja, dat klopt. Waarom eigenlijk? Omdat de komst van de Heere Jezus naar deze aarde wereldschokkend nieuws is. Voor het oog zie of merk je er misschien niets van. Je weet ondertussen bijna alles over de komst van de Heere Jezus, maar doet het je niks (meer). Het blijft op afstand. Van FOMO heb je bij de geschiedenis van Kerst geen last. Je kan de geschiedenis dromen. Je bent dan overigens niet de eerste.

In Johannes 1 lezen we dat Israël er ook niet van onder de indruk was. In vers 11 staat: “Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”. De Heere had Israël uitgekozen als Zijn volk. Het was het volk van de belofte. Al aan het begin van het Oude Testamant heeft God de komst van Zijn Zoon beloofd. Guido de Bres schrijft in artikel 18 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis: “Wij belijden dan, dat God de belofte, die Hij den oudvaderen (de aartsvaders zoals Adam en Abraham) gedaan had door de mond Zijner heilige profeten, volbracht heeft, zendende Zijn eigen, eniggeboren en eeuwigen Zoon in de wereld, ten tijde door Hem bestemd.” Israël wist dat de Heere Jezus komen zou. Hij was beloofd. Op het moment dat Hij daar was, deed het hun echter niks. Johannes Calvijn, de grote reformator, zegt bij Johannes 1: “De Zoon van God had zich onder één volk een woonplaats uitgekozen. Toen Hij daar verscheen, is Hij verworpen. Hier zien we duidelijk hoe slecht de blindheid van de mensen is.”

Het gaat dan niet alleen meer over Israël. Ja, ze hebben de Heere Jezus bij Zijn komst niet aangenomen. Maar als wij zonder God en zonder Heere Jezus leven, dan zijn wij precies hetzelfde. Ontzettend blind voor de liefde van God. Hij zond Zijn Zoon. En wij? Kijken wij van Hem weg of kan je je ogen niet meer van Hem houden?

Om met elkaar over door te praten:

Wanneer heeft God de eerste belofte gedaan van de komst van Zijn Zoon?

Wat voor moois zien we als we door het geloof naar de Heere Jezus kijken?



De Heere Jezus komt voor wegkijzers!

Gisteren eindigden we met de vraag of wij wel of niet naar de Heere Jezus kijken. De Joden keken van Hem weg. Ze zagen niks aantrekkelijks aan de Heere Jezus. En wij? Doe jij hetzelfde of kan jij je ogen niet meer van Hem houden? Laten we vandaag wat dichterbij komen en wat beter gaan kijken. Hoe is de Heere Jezus eigenlijk gekomen? Wellicht weet je het antwoord al. Ja, daar staan we elke Kerst bij stil. Hij is gekomen als een kind. Zijn moeder was Maria. Hij is geboren in Bethlehem. Zijn wieg was een voerbak van dieren. En ja de geboorte van de Heere Jezus heeft nogal wat te weeg gebracht. Mensen kwamen van ver om bij Hem te kijken. Dat is al bijzonder. Als mensen vanuit het buitenland op kraambezoek komen. Dat zie je ook niet elke dag. En wat dacht je van de vreselijke moordpartij in Bethlehem. Je kan met recht zeggen dat de geboorte van de Heere Jezus wereldschokkend nieuws was. De hele wereld stond op z'n kop!

Hoe de Heere Jezus gekomen is? We hebben net met elkaar gelezen uit Filippenzen 2. We lezen dat de Heere Jezus in 'de gestaltenis van God zijnde, geen roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn' (vers 2). Een moeilijke zin. Wat wordt hiermee bedoeld? De Heere Jezus is aan God gelijk, met Goddelijke heerlijkheid. Maar Hij heeft deze heerlijkheid niet ten koste van alles willen behouden. Integendeel, Hij heeft de Goddelijke heerlijkheid vrijwillig verlaten en Zichzelf vernederd tot dienstknecht. God heeft Zichzelf in de Heere Jezus vernederd tot een slaaf. God is tot hetzelfde niveau van ons, als mensen, afgedaald. Filippenzen 2 spreekt zelfs van het feit dat de Heere Jezus Zichzelf heeft vernietigd. Letterlijk. Christus heeft Zich voor de zonde laten vernietigen onder de toorn van God. Hoe dan? Door te lijden en te sterven. Op Golgotha heeft de Heere Jezus Zichzelf laten vernietigen tot in de dood. Voor wie? Voor mensen. Voor zondige mensen. Mensen die het liefst van Hem wegkijken.

Guido de Bres belijdt het in artikel 18 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis als volgt: "Dewelke eens dienstknechts gestaltenis aangenomen heeft, en den mens gelijk geworden is, waarachtiglijk aannemende een ware menselijke natuur, met al haar zwakheden (uitgenomen de zonde), ontvangen zijnde in het lichaam der gelukzalige maagd Maria,".

De onschuldige Heere Jezus heeft Gods heerlijkheid verlaten om mens te worden, zodat jij en ik alle waarde in Hem gaan zien. Zou je dan niet naar Hem gaan kijken?

Om met elkaar over door te praten:

De Heere Jezus was echt mens. Welke troost geeft dat jou?

Wat zegt jouw kijkgedrag op je mobiel over je relatie met God?



Kijken naar wat God wil!

Vandaag beginnen we met Guido de Bres. Hij belijdt in artikel 18 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis: 'En heeft niet alleen de menselijke natuur aangenomen, zoveel het lichaam aangaat, maar ook een ware menselijke ziel, opdat Hij een waar mens zou zijn. Want aangezien de ziel zowel verloren was als het lichaam, zo was het van node dat Hij ze beide aannam, om ze beide zalig te maken.'

Christus moest lichaam en ziel aannemen om zondaren echt te kunnen verlossen. Het zijn bekende woorden, maar wat wordt nu bedoeld met de ziel? Dat is nog niet zo makkelijk te beantwoorden, je zou het beste kunnen zeggen, dat dit je gehele persoonlijkheid is. Dus wie jij bent! Niet alleen hoe je overkomt of hoe andere mensen je zien, dat is je lichaam, maar wat er van 'binnen' afspeelt: je gedachten, je gevoelens en je begeerte. En die twee dingen, lichaam en ziel, maken wie jij bent.

De komst van de Heere Jezus naar deze aarde zegt iets over wie wij zijn. Wij zijn kinderen van Adam. Of je het nu wil weten of niet. Het is echt zo. Misschien kijk je hier liever van weg. Je wilt het toch niet onder ogen zien dat we verkeerd zitten. Laten we eerlijk zijn. Je weet gelijk waar het over zal gaan: de zonde. Het daarover hebben doen we liever niet. Maar dat is wel de reden geweest dat de Heere Jezus moest komen. Zodat Hij door Zijn Geest ons kan verlossen van de macht en schuld van de zonde. De komst van de Heere Jezus heeft één doel: zondaren zalig maken.

Is dat je vraag? Hoe kan ik zalig worden? Het is de belangrijkste vraag van je leven. Tegelijk ook de meest vergeten vraag. Je leeft je leven en dat gaat best lekker. Je eigen ding doen, je eigen keuzes maken. Maar hoe zit het met je ziel? Heb je Jezus nou al nodig gekregen?

In de Bijbel komen we op een gegeven moment Paulus tegen. Deze man was zo blind voor de Heere Jezus. Hij dacht dat hij het licht gezien had en werkte hard voor God. Zelfs zo hard dat het blinde woede werd tegen alles wat met de Heere Jezus te maken had. Totdat de Heere Jezus hem stilhield op de weg. Als dat gebeurt, dan gaan je ogen open voor wie je bent. Maar dan krijg je ook oog voor Hem. Je gaat dan kijken naar wat God wil in jouw leven en niet naar wat jijzelf wil. Denk aan Paulus zijn eerste gebed: Heere wat wilt Gij dat ik doen zal? Is dat jouw gebed?

Om met elkaar over door te praten:

In Zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus zie je het ook terug komen: lichaam en ziel. Welke troost geeft jou dat?

Kerst heeft ook met jouw lichaam, jouw levensstijl te maken. Hoe dan? Vul dat eens concreet in.



De Heere Jezus als mens is onmisbaar!

Deze week staan we vanuit artikel 18 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis stil bij de komst van de Heere Jezus. De Nederlandse Geloofsbelijdenis is één van onze geloofsbelijdenissen. Waarom zijn onze geloofsbelijdenissen geschreven? Dat heeft te maken met het verdedigen van de Bijbelse waarheid. In de geschiedenis van de kerk zijn er op verschillende momenten belangrijke discussies geweest. Er waren dan mensen die een on-Bijbelse mening voor waarheid hielden. Meestal gingen deze discussies over wie de Heere Jezus was. Was Hij alleen God of alleen mens? Of een soort tussenvorm? Het zijn belangrijke discussie, maar niet altijd makkelijk om te volgen.

In de tijd van Guido de Bres speelde ook zo'n discussie. Hij belijdt in artikel 18: "Daarom belijden wij (tegen de ketterij der wederdopers, die loochenen dat Christus menselijk vlees van Zijn moeder aangenomen heeft), dat Christus is deelachtig geworden des vleses en bloeds der kinderen; dat Hij een Vrucht der lendenen Davids is, zoveel het vlees aangaat; geworden uit het zaad Davids naar het vlees; een Vrucht des buiks van Maria; geworden uit een vrouw; een Spruite Davids; een Scheut uit de wortelen van Isai; uit Juda gesproten; afkomstig van de Joden zoveel het vlees aangaat; uit het zaad Abrahams, aangezien Hij aangenomen heeft het zaad Abrahams, en is Zijn broederen in alles gelijk geworden, uitgenomen de zonde."

We lezen vanmorgen het Kerstevangelie uit Lukas 2: En zij baarde haar eerstgeboren Zoon... Dat woordje 'haar' was aanleiding voor een discussie met de wederdopers. Ja, zij geloofden wel in Christus, maar niet dat Hij het menselijke vlees van Zijn moeder aangenomen heeft. De Heere Jezus zou een schijnlichaam aangenomen hebben. Hoe moeten we dat dan zien? Denk aan een waterleiding waar water doorheen stroomt. De waterleiding voegt niks aan het water toe, waardoor het water wordt. Het is al water. Zo is het ook gegaan bij de Heere Jezus. Hij is wel uit Maria geboren, maar heeft de menselijke natuur van haar niet aangenomen.

Stel je voor dat dit zo was, dan konden jij en ik niet zalig worden. Dan was de Heere Jezus niet meer dan een voorbeeld. Daarom gaat Guido de Bres hier zo uitgebreid op in en haalt hij alles uit de kast om te benadrukken dat Jezus de ware menselijke natuur aangenomen heeft. De Heere Jezus moest mens worden om ons te kunnen verlossen. Hij moest het leven overnieuw leven, zonder zonde. Anders is het voor altijd onmogelijk om zalig te worden.

Om met elkaar over door te praten:

Waarom is het belangrijk dat je het geloof Bijbels kunt verwoorden?

Zie je belijdenisgeschriften hierbij als een hulpmiddel?



Advent vanuit artikel 18 NGB

Deze week sluiten we af met het laatste gedeelte van artikel 18 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Het is alsof we bijna aan het einde van een muziekstuk zijn aangekomen en dat het slotakkoord aanbreekt. Zo zet Guido de Bres hierin: also dat Hij in der waarheid onze Immanuel is, dat is: God met ons.

En laten we vanmorgen maar gelijk met de deur in huis vallen: is dat geen groot wonder? In het paradijs hebben we de keuze gemaakt: tegen God. En dagelijks laat je het ook weer zo vaak zien: tegen God.

Het zou niet onverdiend zijn als God voor altijd tegen ons zou blijven. Wij zijn bij Hem weggelopen. Wij hebben van Hem weggekeken. Eigenlijk moeten we zeggen; wij hebben God genegeerd.

God doet niet hetzelfde bij ons. Gelukkig niet. Ja, wij zouden dat wel doen. Als de ander mij negeert, net doet alsof ik niet besta, dan doe ik hetzelfde. Ik kijk die ander dan ook niet meer aan. God is gelukkig totaal anders. Hij is Immanuel. God met ons.

Ja, zegt Guido de Bres, Hij is aan onze kant komen te staan, want Hij is onze Immanuel. Christus wilde Eén van ons worden. Waarom? Zodat wij God niet langer zouden negeren. Niet nog langer van Hem weggijken. Nee, Christus wil dat wij Hem in de ogen kijken. En wat zie je dan? Liefde voor zondaren. Ja, als Christus ons aankijkt, dan moeten wij ons ogen neerslaan. Dan voel je dat je verkeerd bezig bent. Maar tegelijk kan je niets anders meer dan alleen Hem aankijken. Wat een wonder zou dat zijn. Als je weten mag: Immanuel. God met ons. God met mij. Hoe kan dat dan? Omdat Gods Zoon naar deze aarde kwam om voor mij de schuld te betalen en vergeving van zonden te verdienen.

Daarom vanmorgen de vraag aan jou: aan welke kant sta je? Misschien moet je zeggen: ik heb veel tegen(-slagen), maar dit weet ik: dat God met mij is. Wees God dan dankbaar met Kerst dat Hij voor jou naar deze aarde wilde komen. Of is het bij jou anders? Kijk de Heere Jezus dan voor het eerst in de ogen. Hij wilde komen naar deze aarde, voor jou. Zodat Hij in waarheid jouw Immanuel is.

Om met elkaar over door te praten:

Heb jij de Heere Jezus als Middelaar al nodig gekregen?

Hoe zouden wij vandaag het Kerstevangelie doorvertellen aan andere mensen?



Aan de zeven gemeente in Klein-Azië

De aankomende twee weken gaan we samen luisteren en kijken naar de Openbaring van Johannes. En dan met name de brieven die Johannes schrijft aan de zeven gemeente in Klein Azië. Je zou deze brieven ook wel brieven uit de hemel kunnen noemen. Openbaring is best een moeilijk Bijbelboek. Er zit wel een structuur (een bepaalde lijn in). Zoals bijvoorbeeld het getal zeven. Er wordt gesproken over de zeven gemeenten, zeven zegels, de zeven bazuinen en de zeven fiolen. Wij gaan zoals gezegd kijken naar de zeven gemeenten.

Als Johannes die zeven brieven schrijft zit hij op het eiland Patmos. Daar is hij niet vrijwillig, nee hij is verbannen. Dat betekende simpelweg: Hij werd uit de omgeving van Efeze waar hij woonde gedwongen te vertrekken. En in het geval van Johannes was de reden van zijn verbanning: Hij had getuigenis gegeven van Jezus Christus als een evangelist. Iemand die andere mensen de beste en mooiste boodschap verkondigt.

Daar zat hij dan een man van ongeveer 95 jaar oud alleen, zonder bekenden om zich heen en geen gemeente van Efeze meer die hij kan dienen. Maar weet je nu het bijzondere is: God is Johannes niet vergeten!

Om met elkaar over door te praten:

Gespreksvraag:

Johannes Calvijn heeft een complete Bijbelverklaring geschreven, maar Openbaring niet. Wat zou de reden hiervan kunnen. (Meest logische verklaring: Calvijn vond de uitleg van de toekomstige tijden te om moeilijk exact uit te leggen)



Johannes door God opgezocht

Waar het gisteren leek alsof het werk voor de oude verbannen Johannes erop zat, gebeurt er iets heel bijzonders. Er staat in vers 10: Ik (Johannes) was in de geest. Je zou kunnen zeggen: Johannes zag en hoorde iets heel bewust, wat voor andere niet zichtbaar en hoorbaar was. Hij hoort achter zich een stem, die tegen Johannes zegt: Ik ben de Alfa en de Omega. De Eerste en de Laatste. Wat zal die oude man getroost en blij zijn geweest. De stem van Zijn God en meester! En die stem zegt nog meer: Johannes, schrijf dit allemaal op en stuur dit op naar de zeven gemeente die in Klein-Azië zijn (Nu noemen we dat Turkije) Johannes draait zich om en daar ziet hij Jezus zelf. Niet de Jezus die hij kende en met wie hij jarenlang geweest was, nee hij ziet de verheerlijkte en opgestane Christus vol glorie in Zijn hemelse verschijning! Met diepe eerbied valt Johannes 'als dood' aan de voeten van Christus neer. Wat bijzonder dat Hij tegen Johannes zegt: Vreest niet, maar schrijf dit wat je gezien hebt en gehoord hebt aan de zeven gemeentes van Klein-Azië.

Die brieven waren in eerste instantie echt voor die zeven gemeentes bedoeld, maar hebben voor ons als lezers van God Woord ook zeker een boodschap.

Om met elkaar over door te praten:

Waarom zou Johannes "bevreesd" zijn als hij (Hem) Jezus zag?

Wat zou het kunnen betekenen dat Jezus zichzelf de Alfa en de Omega noemt?



De engel in Efeze

Elke brief aan een gemeente in Klein-Azië begint met dezelfde opdracht: Schrijf aan de engel van de gemeente. Eigenlijk zouden wij nu zeggen: schrijf aan de dominee of voorganger van de gemeente. De taak van een engel is: boodschapper van God zijn.

Zo moest de voorganger van de gemeentes in Efeze en zo moeten nu de dominees of voorgangers ook de boodschap van God doorgeven.

De brief die Christus aan Efeze stuurt heeft complimenten: U heeft zich ingezet voor Mijn Naam en u bent daar niet moe van geworden als er tegenslag was. U had geduld. Er waren leugenaars en dwaalleraars in uw gemeente en u heeft hen als dwaalleraar ontdekt en bekend gemaakt.

Er was veel arbeid verricht in en door de gemeente. Dat zal niet alleen denkwerk geweest zijn, maar ook praktische hulp. Alleen dan is een gemeente compleet.

Dat geldt ook voor ons allemaal. Misschien help jij wel mee met onderhoud aan het kerkgebouw of in de tuin van de kerk. Misschien pas jij wel op bij de crèche. Ben jij (hulp)organist of verzorg jij de uitzendingen voor de onlinediensten.

In de gemeente van Efeze was ook invloed van een soort sekte (de Nikolaieten) Weet je waar Gods Woord geprekt wordt daar probeert de satan invloed en leugen te verspreiden. De gemeente van Efeze is dicht bij het Woord gebleven! Dat geeft houvast en zekerheid. Toen en nu!

Vanmiddag lezen we een gedeelte uit de bijbel, waarin staat dat het geloof uit het gehoor is. De meest gebruikelijke manier om tot geloof te komen is niet het zien en luisteren naar een engel, maar het luisteren naar Gods Woord.

Om met elkaar over door te praten:

Wat was en wat is de taak van een engel of een dominee/voorganger?

Probeer voor jezelf een na te gaan: Al zou er een engel uit de hemel tegen mij spreken, dan zou ik zijn boodschap wel geloven! Wat geloof jij van de Bijbelse boodschap die jij (waarschijnlijk) al sinds je kindertijd hoort?



Eerste liefde verlaten

Twee mannen zoeken bij de juwelier elk een prachtige halsketting uit voor hun vrouw. Buiten op straat worden ze opgewacht door een journalist. Hij vraagt hen wat ze hebben gekocht. De eerste man zegt: “een kettinkje voor mijn vrouw. Waarom? Omdat ik zoveel van haar houd”. Ook aan de ander wordt dezelfde vraag gesteld. Hij zegt: “Het was alweer een tijdje geleden dat ze iets van me had gekregen. Ik dacht: het wordt weer eens tijd om bij de juwelier langs te gaan. Ze krijgt een kettinkje.

Wat denk je? Welke vrouw zal er blijer zijn?

Bovenstaand verhaaltje geeft iets weer: de ene man deed het uit liefde en de andere man gaf het uit gewoonte. Zo was het ook geworden in de gemeente van Efeze. In het begin hadden ze God uit volle liefde gediend, maar dat is anders geworden. Die eerste liefde is wat gedooft, het is zeg maar een gewoonte geworden. Van de buitenkant zie je dat niet zo. Denk maar weer aan het voorbeeld van de prachtige halsketting. Het waren allebei twee mooie halskettingen om te zien. Maar God ziet onze bedoelingen.

In Efeze was het vuur van de liefde verminderd of zelfs gedooft. Ze waren zo vol enthousiasme begonnen, maar dat werd steeds minder. Toen Johannes deze brief schreef deden ze het alleen nog uit gewoonte. Dat is het verwijt wat God heeft tegen de gemeente van Efeze.

Hoe gaat dat met jou? Heb jij God lief boven alles? Ben jij de eerste liefde ook verloren of ken jij die eerste liefde helemaal niet? Bekeer je dan!

Om met elkaar over door te praten:

Stelling: God dienen is een goede gewoonte.

(Praat hier eens over door, maak het praktisch met voorbeelden)



Smyrna: Trouw tot de dood

Wat zou jij doen, als je weet dat de toekomst moeite en onderdrukking gaat worden? Als je merkt dat je rustige leven anders gaat worden. Dat je je eigen mening niet meer mag laten horen in de samenleving, en zeker niet moet aankomen met je christelijke waarheden.

En als je die mening en christelijke overtuiging wel laat horen jou dit veel kost. Zoek je dan een andere omgeving op, waar je weer rustig kan leven?

De gemeente van Smyrna zit in die situatie en toch geeft Christus hun de opdracht: Vreest niet voor de dingen waar ze mee dreigen. Want Ik weet van al uw armoede en verdrukking.

Wat een troost moet dat geweest zijn toen ze deze brief gekregen hebben. God weet en kent onze verdrukking!

Ja zegt Hij u zult in de gevangenis opgesloten worden, ja ze zullen u lasteren. Maar wees getrouw tot de dood. Een van de eerste en bekendste martelaren uit Smyrna was Polycarpus, hem werd vlak voor zijn marteldood gevraagd: Zweer je Christus af? Maar Polycarpus antwoordde: "86 jaar heb ik hem gediend, hoe zou ik mijn koning en redder kunnen belasteren? Daarmee is hij voor vele christenen die de marteldood gestorven zijn een groot voorbeeld geweest. Polycarpus wist het omdat Christus het gesproken had: Die getrouw is tot de dood zal eeuwig leven!

Om met elkaar over door te praten:

Opdracht: neem een klein moment, waarin je denk aan de vervolgte christenen wereldwijd die op dit moment moeten lijden of sterven. En bid in stilte voor hen.



Pergamus: de gemeente die zich moest bekeren (2:16)

Jezus zegt van de stad Pergamus: de troon van satan staat er. Hij heeft er zijn paleis. Als je vroeger in een stad woonde waar het koninklijk paleis stond, was dat overal in de stad te merken. Er woonden en werkten allerlei belangrijke bestuurders, adviseurs en ambtenaren. Er kwam vaak belangrijk bezoek. Er waren veel manschappen van de lijfwacht en het leger te zien. Pergamus was een indrukwekkende stad, vooral vanwege de schitterende gebouwen die er stonden en tempels voor de goden Zeus en Asklepius. God prijst de gemeente dat ze ondanks die omgeving vol met afgoden trouw zijn gebleven.

Maar er zijn in de gemeente ook leden die de leer van de Nikolaieten hebben. Dit betekende dat sommige zeiden: de wet van God heeft geen zeggenschap meer over ons. Want Christus heeft de wet vervuld door Zijn offer aan het kruis. Het gevolg was dat er grote zonden binnen de gemeente waren: Afgodendienst of afgodenoffers eten.

Daarom zegt God die deze zonde haat: Bekeer je van die grove zonden. Als je dit niet doet zoek ik jullie op met het zwaard van Mijn mond. Dus, ze moesten stoppen met deze zonden en God weer helemaal gaan dienen.

Misschien leven wij ook wel in grote zonden, terwijl wij weten dat ze heel verkeerd zijn. Maar we nemen het niet nauw. Stop hiermee! Misschien heb je dat al meerdere keren geprobeerd en moet je zeggen: Het lukt mij helemaal niet. En is een prachtig gezang wat zegt: Ga niet alleen door 't leven, die last is u te zwaar.

Laat Eén u sterkte geven, ga tot uw Middelaar! Zijn naam is Jezus: Zaligmaker van zonden.

Om met elkaar over door te praten:

Kun jij uitleggen wat een dubbelleven inhoudt? Geef daar eens een voorbeeld van.

De gemeente van Pergamus leefde in een heidense omgeving vol afgodendienst. Kunnen wij dat ook van over onze omgeving zeggen?



Thyateira: Het goede vasthouden

Thyateira is geen belangrijke stad, het is een gewoon provinciestadje, er was wel veel handel in brons en leer en stoffen. In de Bijbel lezen we over een vrouw die de naam heeft Lydia de purperverkoopster. Er wordt gezegd Lydia van Thyateira. Zij komt oorspronkelijk uit deze stad.

Over de gemeente van Thyateira worden goede woorden gesproken. In vers 19 is het een opeenstapeling van goede zaken. Er wordt gesproken over de liefde die er is in de gemeente, het werk dat er binnen en buiten de gemeente gedaan wordt, het geloof en geduld in alles. Ja er is zelfs een groei ten opzichte van eerdere tijden in de gemeente. Dus er zijn positieve zaken te benoemen.

Maar er is ook een klacht over de gemeente. Een vrouw met de naam Izebel (haar naam is herinnering aan de heidense Izebel die de Baäl diende) geeft zich uit voor profetes. Maar ondertussen verleidt ze de voorgangers tot seksuele zonden en tot het eten van offers die voor de afgoden bestemd zijn. God heeft haar en de gemeente tijd gegeven om zich te bekeren. Om zich af te keren van het zondige leven en zich te keren naar God.

Dit is niet gebeurd, nu spreekt God door deze brief. Dat zij en de gemeenteleden die zich met deze zonde bezighouden worden gestraft.

De mensen die deze vrouw en haar zonden niet hebben gevolgd worden aangespoord, om te volharden in het geloof. God belooft hun dat ze dan de macht zullen krijgen over de heidenen die hun onderdrukten. Een bekende Bijbeluitlegger als Matthew Henry zegt hierover: Dit kan betekenen: Dat ze de macht krijgen over de heidenen die hun op dit moment onderdrukten, maar het kan ook betekenen dat ze eenmaal met Christus zullen zitten op Zijn troon om de onderdrukkers te oordelen.

Om met elkaar over door te praten:

Wat vind jij bijzonder aan de gemeente van Thyateira?



Sardis: de gemeente die in slaap was gevallen (3:2)

De brief gericht aan de gemeente van Sardis heeft een andere toon. De meeste gemeenten worden geprezen om wat er gebeurt binnen de gemeente. Wij mensen zien vaak de buitenkant en die kan er aardig uit zien. Zo lijkt de gemeente van Sardis ook een levende gemeente te zijn aan de buitenkant. Maar God zegt: “Ik weet uw werken, ...” Ook in Sardis kijkt God anders dan de mensen. Hij zegt: “gij zijt dood”. Het is er hol en leeg. De godsdienst is er als een doos zonder inhoud. Toch is God nog niet klaar met deze gemeente. Er is in deze dode gemeente nog een levende kern en die krijgt een opdracht. Zij moeten het geestelijk leven dat aan het afsterven is, gaan versterken, voordat het te laat is.

Redden wat er te redden valt! Hoe zit het met je eigen geloofsleven? Leeft dat? Of loopt het als het ware leeg? Kun je dat dan zo maar laten gebeuren?

Er zijn meerdere voorbeelden in de Bijbel bij personen die hun geloofsleven kwijt dreigde te raken. Denk aan de dichter van Psalm 42. En toch kan hij het niet laten. Hij roept tot God, met het vertrouwen dat God hem eruit haalt.

God zegt in deze brief aan de gemeente van Sardis, die overwint zal ik bekleden met witte klederen. Dat is een kleed zonder één vlek of spatje. Ja helemaal zuiver! En wat moeten ze daarvoor doen? Zich bekeren (afkeren van de zonden) en waakzaam zijn.

Dan ontvang je dat kleed, wat geheel schoongewassen is in het bloed van de Heere Jezus.

Heb jij er al behoefte aan? Of blijf je liever in dat vieze kleed van de zonde leven?

Laat je reinigen, want het bloed van de Heere Jezus reinigt ook jou van al je zonde!

Om met elkaar over door te praten:

Een spreekwoord luidt: Kleding maken de man. Wat betekent dit denk je?

(Kleding die je draagt geven een “eerste” indruk bij een onbekende)

Witte kleding symboliseert iets in de Bijbel: Weet jij wat?



Filadelfia: De gemeente die geduldig volhardde (3:10)

De brief die gericht is aan de gemeente van Filadelfia heeft een positieve klank. De Heere spreekt vooral Zijn goedkeuring uit. Ging alles vanzelf goed in de gemeente? Nee dat niet, ze hadden ook te maken met moeilijkheden zoals dwalingen en vervolgingen. En toch hebben ze zich verweerd tegen die dwalingen. Er zijn onder keizer Trajanus felle vervolgingen geweest. Ongeveer tien jaar heeft de gemeente van Filadelfia daar 'last' van gehad. En toch hebben ze hun geloof niet verloochend.

De Heere prijst ze daarin en Hij spreekt de belofte uit: Ik zal (kijk maar in vers 8-10)

En wie het dankzij Christus volhoudt ontvangt die rijke beloftes. Er staat dat ze mogen dienen als pilaar in de tempel. (Denk hierbij niet aan een betonnen pilaar) Maar aan een figuurlijke. Wat doet een pilaar? Die geeft stevigheid aan een gebouw en vooral aan een dak. Dit is moeilijk te begrijpen, maar God zet dus Zijn gelovige in, om Zijn heiligdom mee vorm te geven. Verwonderlijk vind je niet, dat God ook mensen gebruikt om Zijn koninkrijk te bouwen.

Vroeger werden de pilaren van een afgodstempel vaak betaald door rijke mensen. Vaak stond hun naam en geboortedatum dan daarin gegraveerd. Daardoor kregen ze veel eer en waardering van de mensen)

Maar de Heere Jezus zegt. Als je overwint en volhoudt, zal IK op die pilaar drie namen zetten. De Naam van Mijn Vader, de naam van het nieuwe Jeruzalem en Mijn eigen Naam. Want zij zijn van Mij, ja Ik heb ze gekocht en betaald met Mijn bloed. Dan mag hij of zij helemaal leven tot Mijn eer.

En jij/wij mogen wij al leven tot de eer van God?

Om met elkaar over door te praten:

Het huidige Alasehir in Turkije (vroeger Filadelfia) heeft nog een ruïne van een kerk die de christelijke gemeente tussen het jaar 600 en 1900 heeft gebruikt. De kerk heet St. John Church. Naar wie is deze kerk waarschijnlijk genoemd?

Weet je wat het bijzondere aan deze kerk is. Er is nog iets over van die kerk. Wat denk je wat dat is? Het is als het waren een illustratie bij deze brief (Google: St. John Church Alasehir)



Laodicéa: De gemeente met een lauw geloof (3:16)

De laatste brief is gericht aan de gemeente van Laodicéa. Deze brief heeft een duidelijk minder positieve inhoud ten opzichte van de andere gemeentes. Waarom? Dat is al snel duidelijk. De gemeente is heet nog koud? Je zou kunnen zeggen halfslachtig. Ze hebben het financieel goed. Ze hebben geen tekorten en zo leven ze ook. En dat is wat God veroordeelt. Het geloof in de gemeente hangt er maar wat bij. Maar God veroordeelt dat. Hij zegt: Doordat jullie zo verblind zijn, zien jullie niet dat je arm, naakt en blind bent..... Jullie zijn zo tevreden met het leven dat jullie leiden en denkt dat je rijk bent, maar zonder Christus bent je straatarm!

Daarom raad ik aan: koop zelf voor je ogen, zodat je weer kunt zien hoe arm je bent. Koop witte klederen van Mij om je naaktheid te bedekken. Zodat je niet te schande loopt.

Zorg dat je ijverig (actief) bent en bekeer je van dit halfslachtige leven.

God is uit liefde op hun bekering gericht, daarom kastijdt (bestraft) Hij de gemeente van Laodicéa. Dit doet Hij niet met geweld. Nee, Hij staat aan de deur van hun en ons hart. En Hij zegt het: Ik klop en als je Mijn stem hoort en de deur opent, dan zal ik naar binnen komen en avondmaal houden.

En misschien is dit nu juist wel jouw levensvraag: Hoe gaat dat dan die deur openen? Ten eerste moeten we luisteren of we Zijn stem horen. En die hoor je elke (zon)dag.

En dan moet je ook nog de deur openzetten, om Hem binnen te laten?

Weet je: Deze worsteling is de Heere echt bekend, en vertel dat elke dag in je gebed aan Hem. Heere geeft mij uit genade dat geloof! Hij staat niet op een grote afstand, nee Hij staat aan de deur van je hart en klopt! Hij is veel gewilliger om jou te redden dan jij nu van Hem denkt.

Om met elkaar over door te praten:

We hebben de afgelopen twee weken de brieven die Christus aan zijn kerk stuurde besproken.

Kun jij vertellen hoe God voor zijn Kerk zorgt?

Kun jij iets vertellen wat je afgelopen weken gehoord hebt over deze zeven gemeenten?

Wat betekenen deze "brieven uit de hemel" nu voor de gemeente waar jij bij behoort?



Scheppingsopdracht: werk als instelling van God

Waarom ben je op aarde? Veel christenen geven een antwoord als: om God de loven, om iets voor je naaste te betekenen, om nageslacht op te voeden, om te helpen in de kerk etc. Mooie antwoorden, maar wat zegt God in Zijn Woord daarover?

Vandaag starten wij de dagopeningen met een heel ander antwoord op de vraag waarom je op aarde bent. De Heere God voltooide het maken van hemel en aarde, lazen we zojuist in Genesis 2:1 (uitvoerig wordt dat beschreven in Genesis 1). Hij vormde de mens uit stof (2:7), plaatste de mens bewust in een hof in het oosten van Eden (2:8), liet bomen ontstaan (2:9) en zorgde dat een rivier voortkwam uit Eden, die zich vanuit Eden splitste in vier hoofdstromen (2:10 en verder).

En wat gebeurde er toen? 'De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden' (2:15). Met welk doel? 'Om dien te bouwen, en dien te bewaren' (SV) / 'om die te bewerken en te onderhouden' (HSV).

Als je de vraag stelt 'waarom ben je op aarde' en je laat je leiden door je Schepper en hoe Hij met mensen gestart is, zie je dat God de mens ergens neerzet met als doel dat je daar aan de slag gaat! God zet jou ergens neer, zodat je daar aan het werk gaat. Daarom is LOB (Loopbaanoriëntatie en -begeleiding) zo belangrijk. Of je je talenten benut of niet is niet om het even. God wil dat je werkt, dat je de gaven die Hij jou geeft niet veronachtzaamt.

Daarom is het zo mooi om samen te zoeken naar waar jij goed in bent (kwaliteiten die God je geeft), wat je graag zou willen (motievenreflectie), hoe je dat kunt doen (loopbaansturing), waar je dat kunt doen (werkexploratie) en wie je daarbij kan helpen (netwerken), ofwel de vijf loopbaancompetenties. Met in het achterhoofd: God heeft een plan met deze wereld en hij heeft mij hier geplaatst om dienstbaar te zijn aan Zijn plan!

Bij het eten:

Doe alles wat je doet, ook je werk of je voorbereiden op een plek in de maatschappij, voor de Heere! God zal dat te zijner tijd belonen. En dat hoort bij het dienen van Jezus Christus.

Hoe kun je je werk (of het vandaag daarop voorbereiden) 'voor de Heere' doen?

Om met elkaar over door te praten:

Voorafgaand aan het lezen van Genesis 2: Waarom ben je op aarde?

Naar aanleiding van het lezen van Genesis 2: Waarom ben je op aarde?

Stel dat je 40 jaar voltijd zou werken, wat zou je dan voor moois met die 70.000 uur willen bereiken?

Wat kun je vandaag doen dat bijdraagt aan het realiseren van jouw loopbaan-droom?

**Vervolgopleiding: bidden om inzicht in plaats van rijkdom, een lang of makkelijk leven**

Als God vandaag tegen jou zou zeggen: 'Vraag wat Ik u geven zal', wat zou jij dan antwoorden?

1. Bij Salomo is dat het geval. Als Salomo in Gibeon is, verschijnt de Heere 's nachts in een droom (3:5). Moet je je voorstellen: de hoge, heilige God komt heel dichtbij, bij een zondig, klein mens. Dat is wat God deed en doet. Toen kwam Hij langs in een droom (en nog wel eens), later kwam Hij zelfs bij ons wonen in Zijn Zoon en nu wil Hij zelfs ín ons wonen door Zijn Heilige Geest.
2. En als God langskomt bij Salomo, zal Hij vast iets belangrijks te melden hebben. Salomo is koning (3:7), leidt een groot volk (3:8), dan gaat God waarschijnlijk iets zeggen met impact, waar de koning en Zijn volk veel aan hebben. Nou, dat loopt dus iets anders. God is zo anders dan wij denken. God verrast vaak, ook in dit gedeelte. God beveelt niet, God doet een aanbod. 'Vraag Mij maar'.
3. 'Vraag Mij maar...' (3:5). **Dat is trouwens ook een kenmerk van God: Hij wil gevraagd worden**, 'Hij wil gebeden zijn' (Gezang 427: Beveel gerust uw wegen, vers 2). Maak jij "gebruik" van dit aanbod?

Van Salomo leren we dat hij bidt om een opmerkzaam hart (3:9). Dat is wel bijzonder; als jonge mensen zijn we wellicht meer geneigd om te vragen of we een mooi leven mogen hebben: een fijne vriendengroep, rijkdom, gezondheid, een goed imago (volgens. 3:11). Salomo is hierin ons tot voorbeeld. En God waardeert Salomo hierin: dit verzoek is goed in Zijn ogen (3:10). God geeft aan Salomo wat hij vraagt, zelfs meer dan dat (3:11-14).

Salomo vraagt specifiek om een opmerkzaam hart, 'om recht te kunnen spreken' en 'om met inzicht onderscheid te kunnen maken tussen goed en kwaad'. Als jij God wilt betrekken bij keuzes en Hem om inzicht vraagt bij een keuze voor een vervolgopleiding: **welk inzicht zou je daarbij willen vragen aan God?**

In wat je vraagt, komt je verlangen openbaar. Waar verlang je naar? Het lied "Wees mijn verlangen" sluit aan bij Salomo's verlangen: 'Wat baat mij rijkdom of eer van een mens? Bij U te wonen is al wat ik wens!' Daarom: 'Geef mij Uw wijsheid, Uw woorden van eer, dat ik in U blijf en U in mij, Heer.'

Bij het eten:

Maak je verlangens aan de Heere bekend, in de wetenschap dat Hij weet wat goed voor je is. Als je je levensweg aan Hem toevertrouwt, dan mag je ook vertrouwen op Zijn leiding.

Schep vreugde in de Heere': hoe doe je dat? En wat is het gevolg?

Om met elkaar over door te praten:

Als God vandaag tegen jou zou zeggen: 'Vraag wat Ik u geven zal', wat zou jij dan antwoorden?

God ziet graag dat je bij Hem komt met je vragen. Wanneer maak je daar "gebruik" van / wanneer niet en waarom?

Als jij bij de keuze voor een vervolgopleiding bidt om inzicht, welk inzicht vraag je dan aan God?



Vervolgopleiding: geleid worden door de Heilige Geest

Een van de onderdelen van goed LOB is: maak gebruik van je netwerk (zie de vijf loopbaancompetenties van afgelopen maandag). Dat is goed: je ouders, docenten, jeugdleiders, vrienden etc. kunnen met elkaar wel inschatten wat bij je past. Toch zijn hun inzichten over jou beperkt. Sommige mensen denken: wat zou het heerlijk zijn als de Heere Jezus ook nu zou rondlopen op aarde, in mijn buurt. Dan zou ik Hem gewoon mijn vragen kunnen stellen. Misschien denk jij dat ook wel: dan zou ik aan de Heere Jezus vragen welke vervolgopleiding ik zou moeten doen. Hoewel Jezus teruggegaan is naar Zijn Vader (16:5), laat Hij ons niet aan ons lot over. Aan Zijn discipelen belooft Hij de komst van de Trooster, de Heilige Geest (16:7).

Wie is de Heilige Geest en wat doet Hij? We belijden met elkaar dat de Heilige Geest 'onze Heiligmaker is, door Zijn woning in onze harten' (NGB artikel 9). Hij zet ons op het goede spoor en is in ons, belijden wij met de Kerk.

In het gelezen Bijbelgedeelte noemt de Heere Jezus de Geest niet alleen de Trooster (letterlijk: Voorspraak, Advocaat), maar ook de 'Geest van de waarheid' (16:13). **De Geest zal 'u de weg wijzen in heel de waarheid'** (16:13): Hij 'zal u in alles onderwijzen' (Johannes 14:26). Als het in 16:13 gaat over 'heel de waarheid' (HSV) of 'al de waarheid' (SV), wijzen de kanttekeningen bij de SV op: 'namelijk, die u nodig zal zijn te weten tot uitvoering van uw ambt'. De waarheid is dus niet een abstract iets, maar de waarheid heeft concreet te maken met je ambt, je werk of opleiding. Voor het doen van je opleiding heb je de Heilige Geest nodig en bij het kiezen van een passende vervolgopleiding niet minder.

Bij de keuze voor een opleiding mogen we God vragen om wijsheid, om antwoorden door Woord én Geest (Psalm 25:2 berijmd) en mogen we ervan verzekerd zijn dat Hij onze Leidsman zal zijn als we de Heere dienen (Psalm 25:6 berijmd).

Bij het eten:

Hoor je bij God? Dan kun je niet zonder de Heilige Geest. 'Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God' (Rom. 8:14). In de grondtaal staat iets als: voortdurend geleid worden, je kunt blijvend niet zonder de Geest bij alles in je dagelijks leven. Dus ook bij het kiezen van een opleiding, heb je Gods Geest nodig. De Heilige Geest, van Wie we weten dat Hij onze zwakheden te hulp komt (Romeinen 8:26), zal je de weg wijzen!

Hoe kun je steeds jezelf herinneren aan de voortdurende leiding door de Heilige Geest?

Om met elkaar over door te praten:

Wie is de Heilige Geest en wat doet Hij?

Wat zegt het jou dat de Geest in al Zijn volheid is uitgestort en wat doe je met de wetenschap dat Hij woont in je hart (NGB artikel 9)? (of geloof/belijd je dat (nog) niet...?)

Betrek jij het werk van de Geest ook in je gebeden met betrekking tot het kiezen van een opleiding?



Mozes: God óf carrière (vandaag óf; morgen én)

Hoe sta jij bekend bij anderen? Welke karaktertrek van jou valt anderen op? Wat denk je wat voor antwoord je krijgt als je aan Mozes' vrienden/familie zou vragen hem te typeren? Misschien verrast het antwoord je. In ieder geval wordt er in de Bijbel dit over Mozes gezegd: **'De man Mozes was zeer zachtmoedig**, meer dan alle mensen die op de aardbodem waren' (Numeri 12:3).

Toch lijkt het er niet op dat we deze eigenschap tegenkomen in Exodus 2. En misschien kun je ook wel andere Bijbelse geschiedenissen opnoemen waarin naar voren komt dat Mozes opvliegerig reageert of verwijtend spreekt. In dit gedeelte lijkt hij ook niet zachtmoedig, maar overmoedig: hij doodt stiekem bijna out of the blue een Egyptenaar en begraaft hem gelijk (2:12). We kennen het vervolg: hij moet vluchten voor de farao (2:15), helpt vrouwen bij het water putten (2:16-19), krijgt een van hen als vrouw en ontvangt zoon Gersom (2:21,22).

Mozes kon kiezen voor een relaxed leven bij de farao (met veel luxe, mooie carrière en veel eer), maar kiest ervoor om op te staan tegen onrecht. Waarom deed hij dat? Wat is zijn geheim? In het Nieuwe Testament wordt veelvuldig gereflecteerd op het Oude Testament. Hoe wordt Mozes daar getypeerd?

Dat lezen we vanmiddag in Hebreeën 11:

- Door het geloof weigerde Mozes een kleinzoon van de farao genoemd te worden (11:24);
- Mozes 'koos ervoor' (!) liever met Gods volk slecht behandeld te worden dan te zondigen (11:25);
- Mozes beoordeelde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan Egyptes schatten (11:26);
- Mozes was niet bang voor woede van de koning, bleef standvastig, als zag hij de Onzichtbare (11:27).

Kortom, Mozes gelooft (11:24), maakt daardoor keuzes (11:25), bekijkt alles met een scherp oog (11:26) en is daardoor niet bang, maar standvastig en gefocust op onze goede God (11:27).

Wat leer je hiervan?

- **Bij het dienen van God hoort ook het opstaan tegen onrecht, zelfs als je dat je carrière en je (goede) naam kost.**
- Bij het dienen van God laat je je bij je keuzes leiden door je geloof in God. Dan maar jammer, dat je sommige studies niet meer kunt kiezen, dat zij zo.
- **Geld lijkt wel een aantrekkelijke drijfveer, maar voor je loopbaan moet je je er niet door laten leiden** (zie ook Psalm 62:7 berijmd).
- Ook als je omgeving iets van je keuzes vindt, moet je standvastig blijven en gefocust op God.

Was Mozes zachtmoedig? Nou, dat leek er niet op. Maar God heeft hem zo veranderd (omgekeerd / bekeerd) en moedig gemaakt dat hij God en het geloof in God leidend liet zijn bij zijn loopbaankeuzes!

Om met elkaar over door te praten:

Wat ziet de Bijbel als kenmerkende karaktertrek van Mozes? Snap je dat?

Mozes kon kiezen voor een relaxed leven bij de farao (met veel luxe, mooie carrière en veel eer), maar kiest ervoor om op te staan tegen onrecht. Waarom deed hij dat?

Wat vind jij belangrijk bij het kiezen van een opleiding? Mogen jouw keuzes je ook wat kosten? Kun je voorbeelden bedenken van bepaalde carrières die niet te rijmen zijn met het dienen van je Schepper?

Na sommige studies verdienen je veel meer dan na andere studies. Wat helpt jou om geld niet leidend te laten zijn bij de keuze voor een opleiding?



Jozef: God én carrière

Na gisteren is misschien het gevoel ontstaan dat je niet een mooie carrière mag hebben als je God dient. Gelukkig is de Bijbel niet een dun eenzijdig boekje, maar Gods veelzijdige Woord wat jou en mij elke dag wat te zeggen heeft. Het geloof in God mag je wat kosten, zagen we gisteren; **vandaag lezen we over iemand die zich door Gods Geest laat leiden (41:38), waardoor hij de (minister-)president van het land wordt.**

Jozef heeft een bewogen leven: verwend en vertroeteld door zijn vader (37:3), gehaat door zijn broers (37:4), van de een op andere dag als slaaf verkocht (37:28), onterecht beschuldigd van een Me-too-affaire (39:13-18), opgesloten in de gevangenis (39:20) en vergeten door mensen die hij hielp (40:23). Toch keert God alles om. En... als een oudtestamentische Nelson Mandela komt hij vrij en wordt hij de president van Egypte!

Aanknopingspunten voor gesprek:

- Ook al verloopt Jozefs leven heel moeilijk, God vergeet hem niet. Die moeilijke tijd gebruikt God om hem van een verwend jongetje een door de Geest geleide een-na-machtigste man van het grote Egypte te maken. 'Wie kan Gods wijs beleid doorgronden?' (Ps. 105:10 ber.).
- Een mooie baan die bij je past kan God gebruiken dat de ellendige dingen uit je levensgeschiedenis niet meer op de voorgrond staan of dat je ze zelfs vergeet (41:51). Mensen die niet in de God van Abraham of in Zijn Zoon Jezus Christus geloven, kunnen het wel merken als Gods Geest in je woont (41:38).
- Misschien niet gelijk doordat je dromen kunt uitleggen, maar wel omdat jij iets hebt wat zij niet hebben! (En anderzijds: als Gods Geest niet in je woont, merken anderen dat ook, dan leef je als ongelovige en, hoe vreselijk, sterf je ook als ongelovige...)

- Als je je laat leiden door Gods Geest hoef je je daarvoor niet te schamen, maar mag je, op de plek waar God je stelt, getuigen van Gods plan met deze wereld.
- Je hoeft er niet naar te streven, maar als je je laat leiden door Gods Geest kan het zo zijn dat je op een hoge positie terechtkomt.
- **Als je op een hoge positie terechtkomt, kun je voor veel mensen wat betekenen. Dat is een kans die God je geeft!**

Bij het eten:

Hoewel de farao als machtige koning deze baan aan Jozef geeft, ziet Jozef dat anders: 'God (!) heeft mij tot heer over heel Egypte aangesteld' (45:9).

Hoe kom jij aan een baan? Wie geeft jou die kans? Vergelijk je antwoord met Genesis 45:9

Om met elkaar over door te praten:

Als jij premier van Nederland zou worden, en je laat je leiden door Gods Geest, wat zou je dan willen veranderen? En wat zou je hetzelfde laten in ons land?

Hoe merken niet-gelovigen om jou heen dat de Geest van God in je woont? Of als ze dat niet merken, wat gaat er mis?

Zou je later graag een hoge positie (landsbestuur of in de top van het onderwijs / zorg / bedrijfsleven / etc.) willen krijgen? Waarom wel/niet?



Ongeloof houdt God verdacht!

Het is stil in de hof van Eden, het paradijs. Alleen het suizen van een zachte stilte wordt er gehoord. Door de tuin klinken voetstappen. Zij gaan voorbij een fruitboom midden in de hof. Daaronder liggen wat afgerukte bladeren en een half afgegeten vrucht. Even verderop kronkelt een slang die zich haast om weg te komen.

Niemand minder dan God, de Schepper van hemel en aarde komt op bezoek bij het eerste mensenpaar: Adam en Eva. Zo had Hij dat al eerder gedaan. En altijd hadden Adam en zijn vrouw dan elkaar met vreugde in hun ogen aangekeken. Want dan ervoeren zij, dat hun Schepper hen nabij was. Zij herkenden Zijn stem aan de wind des daags. En steeds was dat eerste mensenpaar dan vol aandacht voor wat hun God hen te zeggen had.

In Genesis 3 wordt het ons verteld. Zij hebben zich tegoed gedaan aan de vruchten van een boom, waarvan God gezegd had, dat zij daarvan niet mochten eten. Waarom eigenlijk niet? 'Dat is ook wat', had een stem gezegd, 'God zet jullie in een prachtige tuin met schitterende fruitbomen en zegt er tegelijk bij, dat je van geen enkele boom mag eten.' Aldus de stem van satan, de tegenstander van God, de verleider, die zich in een slang verborgen heeft.

'Welnee' had Eva gezegd, dat is een leugen; wij mogen vrij gebruik maken van alle vruchten van deze hof. Alleen van één boom mogen wij niet eten.' Maar waarom zouden jullie van die ene boom afblijven?', had de duivel gevraagd. Die boom, de boom van kennis van goed en van kwaad is een prachtboom, een lust voor de ogen. Weet je wel, dat het eten van die ene boom jou en je man net zo wijs zou maken als God zelf en dat jullie door het eten van de vrucht van die boom zelf zouden kunnen uitmaken wat goed is en wat kwaad? En met de dood behoeven jullie niet te rekenen.' Aldus de satan.

Let erop, dat in Genesis 3 die 'zelfbepaling', het ogenschijnlijk hoogste goed van de (moderne) mens, ons als het hoogste kwaad wordt voorgesteld. Zo is de zonde in haar wezen, een en al zelfmisleiding. De satan spiegelt ons voor, dat wij ons niet gelegen behoeven te laten liggen aan enig gebod of verbod van God. Welnu, hoe fataal was de afloop van de twijfel die zich meester maakte van Eva, toen zij eenmaal het oor leende aan de influistering van de slang. Ongeloof. En 'ongeloof was de eerste zonde die de wereld binnenkwam' (John Bunyan).

Om met elkaar over door te praten:

Stelling: Ongeloof is de moeder van alle zonden en hoogmoed is haar dochter!

Zou de Heere Adam en Eva van te voren gewaarschuwd hebben voor Zijn grote vijand de satan?



Praktisch atheïsme

Als typerend opschrift voor deze psalm zouden we, als geheugensteuntje, het kopje 'Praktisch atheïsme' willen voorstellen. De atheïst is de dwaas bij uitstek, en ook een algehele dwaas. Hij zou God niet loochenen als hij niet van nature een dwaas was, en daar hij God loochent, is het geen wonder dat hij in de praktijk een dwaas wordt. Zonde is altijd dwaasheid, en omdat het 't toppunt van zonde is het bestaan van de Allerhoogste te ontkennen, is het ook de grootst denkbare dwaasheid. Zeggen dat er geen God is, is loochenen wat zonneklaar is, en dat is halsstarrigheid; het is verzet tegen een algemeen inzicht van de mensheid, en dat is domheid; het is het smoren van het bewustzijn, en dat is waanzin. Wie ter wereld is een grotere dwaas, een onwetender en ellendiger persoon, dan degene die atheïst is?

C.H. Spurgeon

Ongeloof is dwaasheid. De Psalm die we vandaag gelezen hebben heeft het over dwazen die zeggen dat er geen God is! Dat zegt die dwaas tegen zijn eigen hart. Er is niets nieuws onder de zon! Ds. A. Hellenbroek schrijft: Het is meer een wens dan een zeker weten. Ze hopen dat er geen God is dan behoeven ze geen verantwoording af te leggen.

Er zijn vele vormen van ongelooft. Ongelooft, dan geloof je ten diepste in jezelf! Dan is er geen plaats voor God. Ongelooft bant God uit en zit zelf op de troon. Ongelooft wordt gevoed door de satan die de vader is van de leugen. Ongelooft is een leugen geloven. God verdacht houden, wantrouwen ja uitbannen.

Het ergste is dat het leeft in ons aller hart! Wijk van mij want aan de kennis van Uw wegen, ja van U zelf heb ik geen lust. Geen verlangen. Geen zin! Vreselijk! Hoe kom je er vanaf?

Gods Geest is de Werker van het geloof! Dan wordt het ongelooft ontdekt en ontmaskerd. Het krijgt de doodsteek als de God Zijn liefde openbaart. Er komt een strijd, een blijvende strijd tussen geloof en ongelooft!

Om met elkaar over door te praten:

Herkennen wij die dwaasheid in ons eigen hart waar Psalm 14 over spreekt?

Zou een kind van God ook weleens twijfelen aan het bestaan van God?



Ongeloof houdt God buiten de deur!

Er rijdt een automobilist in de donkere nacht. Komt hij van een feestje? Heeft hij soms te veel gedronken? Kijk, hij rijdt een verkeerde oprit op. Hij let niet op de borden. Vrolijk neuriet hij een wijsje. In het licht van de koplampen verschijnt de laatste waarschuwing: GA TERUG!

‘Terug?’ zegt de man, ‘Nee, hoor! Ik rijd net zo lekker op deze weg.’

Even later: KRST! BENG, KLETTER, PANG!!

De automobilist botst frontaal op een tegenligger. En, wat het ergste is: deze spookrijder bezorgt heel veel mensen groot verdriet.

In het boek Jeremia lees je ook over zo'n domme man: koning Jojakim. De laatste waarschuwing van God verbrandde hij. We gaan even terug in de tijd naar... 600 voor Christus.

Jojakim, koning van Israël en een afstammeling van David zelfs, zit in de winter in zijn paleis in Jeruzalem bij een vuurkorf. We zien een merkwaardig iets voor onze ogen geschilderd.

Een van de dienaren leest voor de koning een hele persoonlijke boodschap voor. Een boodschap van de God van Israël. Terwijl het gelezen wordt speelt de koning met een mes.

En iedere keer als er een bladzij gelezen is neemt de koning zijn mes en snijdt het gelezen stuk er van af en gooit het in het vuur. De dienaren staren verbijsterd toe.

Let er op: de koning krijgt na het horen van de profetieën geen woedeaanval. Het zijn geen heftige toestanden en hij gooit de boekrol niet in een emotionele opwelling in het vuur.

Nee, weloverwogen vernietigt hij het Woord van God stukje voor stukje.

Wat drijft hem?

Overmoed? Haat? IJskoude onverschilligheid? Eigenwijsheid?

Misschien wel van alles wat...

Maar één ding is duidelijk: van Gods Woord trekt hij zijn handen terug.

Sterker nog, het is minachting. Ongeloof!

Wat doe jij als je het Woord van God leest of hoort voorlezen? Zo grof als Jojakim zullen wij niet zijn maar uiteindelijk is het van tweeën één. Of we geloven Gods Woord en buigen voor Zijn stem of we verwerpen het in ongelooft!

God komt nu opnieuw tot je door middel van deze dagopening. Hij staat voor je. In en door het Woord van Zijn belofte wordt Christus na aan je hart gelegd.

Het geloof zegt amen op Gods Woord.

Het ongelooft doet er alles aan om Gods stem buiten de deur te houden! Lukt jou dat nog? Wat heb je tegen God en Zijn belofte?

Om met elkaar over door te praten:

Heb jij Gods Woord lief gekregen?

Geloof jij onvoorwaardelijk Gods stem in het Woord?



Ja, maar...waarom is ongelooft zonde, ik kan toch niet geloven?

Je bent schuldig aan het zondigen tegen Hem in een mate waarin het heidendom, ja zelfs de duivels nooit tegen Hem zondigden. Zij verbraken de band met hun Schepper, maar jij verbreekt de band met Christus, die je Verlosser wilt zijn (1 Timotheüs 1:15, 1 Timotheüs 2:4, Titus 2:11, 2 Timotheüs 3:15). Je zondigt omdat je Gods verlossingswerk vanuit jezelf afwijst.

Dit is een zonde waarover je bekommerd moet zijn, waarover je moet wenen. Tot hiertoe heb je er maar weinig op gelet. Mogelijk betreurde je andere zonden. Maar huilde je ooit over de zonde van het ongelooft? Gaf dit je ooit een gebroken hart? Inderdaad, dat je hier niet over in zit is een ernstig gebrek in je ziel! Hierin komt jouw verdorven hart openbaar.

De ergste zonde die je op je geweten kunt hebben is het vertreden (verwerpen) van het bloed van Christus (Hebreeën 10:29). Vreselijk is het om het bloed van Christus onrein te achten. Je beschouwt het als iets onreins, iets verachtelijks, iets wat beter in de vuilnisbak gegooid kan worden. Je acht het bloed dat de Zaligmaker in Zijn onuitsprekelijk zware lijden voor vijanden heeft gestort, minder waard dan een euro. Je spuugt als het ware op het offer van Golgotha. Het verwerpen van dit offer is de belangrijkste reden waarom jij verworpen zou worden. Woorden schieten hier te kort om uit te drukken hoe ontzettend je lot dan zal zijn. 'Daar zal weinig zijn en knersing van de tanden' (Matthéüs 25:30). 'Vreselijk is het te vallen in de handen van de levenden God' (Hebreeën 10:31). 'Want onze God is een verterend vuur' (Hebreeën 12:29).

De stem van het Evangelie is: "Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb" (Matthéüs 3:16). Is jouw antwoord daarop : "Ik wil niet dat deze over mij Koning is? (Lukas 19:14).

De ongelovige maakt God tot een liegbeest en oplichter. De taal van je ongelovig hart is "Nee, maar Hij verleidt de schare" (Johannes 7:12). Die in de Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon (1 Johannes 5:10).

Iedereen vanmorgen wordt uitgenodigd om tot Christus te komen, alle dingen zijn gereed (Lukas 14:17). Kom dan en weiger niet langer Zijn liefelijke nodiging te gehoorzamen. Door het omhelzen van Christus zul je zalig gemaakt worden. Zonder geloof zul je eeuwig omkomen en zal de toorn van God, die nu nog als een wolk boven je leven hangt, voor eeuwig op je neerdalen. Hij die gelooft, zal zalig gemaakt worden, maar die niet gelooft, zal verdoemd worden" (Markus 16:16 en Hebreeën 2:3a).

Om met elkaar over door te praten:

Ja maar... is uiteindelijk nee!

Is er een zaligmakende verandering gekomen in jouw leven?



Ik geloof maar houd mijn ongelooft eronder!

Zie het Lam van God! Hij heeft de zonde van de wereld weggedragen. Wie is er als HIJ!

Zondaren van welk soort ook zijn welkom bij Jezus! Kijk daar gaat een wanhopige vader richting Jezus. De discipelen hebben hem niet kunnen helpen. Zijn laatste hoop is op Jezus. Kijk, hij valt op zijn knieën voor Jezus. De tranen stromen over zijn wangen. Heere help mij! Wat een nood. Onhoudbare nood!

Hoor! Jezus vraagt om geloof. Dat mag Hij vragen toen en nu. Geloof jij onvoorwaardelijk in Mijn liefde en genade?

De man geeft stamelend antwoord: Ik geloof Heere, kom mijn ongelooft te hulp. Met andere woorden dat vervloekte ongelooft Heere! Ik heb er zo'n last van. Houdt U het toch eronder.

En ook in deze geschiedenis overwint het geloof! Het ongelooft houdt God verdacht in Zijn liefde trouw en macht. Waarom toch? O kom tot Christus zoals je bent en je kunt nooit meer blijven wie je bent!

Wie en wat geeft ons het recht om tot Christus te komen? Christus, in het Evangelie, Zelf! Je hebt alle rechten om tot Hem te komen verloren, omdat je het er zelf naar gemaakt hebt, je mag tot Christus gaan, omdat Hij het Zelf zegt! God komt tot jou door Zijn Woord en dat Woord is waar (1 Timotheüs 1:15a en 2 Korinthe 1:20), daarom mag je in het geloof uitgaan. Hij neemt redenen uit Zichzelf, niet uit jou. Daarom mag, nee, móét je uitgaan tot Hem. Wat een genadevolle en neerbuigend goede God! (Micha 7:18)

In de Dordtse Leerregels staat dat we geroepen worden met een bevel van geloof en bekering. Als een vader zijn zoon opdraagt: "Ga jij eens naar de winkel om een brood te halen!", mag hij dan naar de bakker gaan of niet? Dan is hij verplicht om naar de bakker te gaan. De vader adviseert het hem niet! Hij bevéélt het hem. En zo is het ook met het Evangelie. Het wordt niet tegen je vertelt als een advies, maar met een bevel van geloof en bekering.

Om met elkaar over door te praten:

Gods kind herkent zich in die vader die tot Christus kwam. Jij ook?

Waarom is het een blijvende strijd tussen geloof en ongelooft?

